

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

I.M.P. Târgu-Mureș
C. Gy.F. L. Művésziskola
Biblioteka — Könyvtár

CUPRINSUL

Operele lui V. I. Lenin, învățătură vesnică	1
Popularizarea operelor lui V. I. Lenin la biblioteca regională Stalin	4
*	
Munca bibliografică la biblioteca regională Bacău	7
*	
Să generalizăm experiența fruntașilor în răspîndirea cărților la sate	10
PENTRU O RECOLTA BOGATĂ	
Indrumări metodice	13
Indrumări metodice	13
CHIDU ILEANA — Cum ne pregătim pentru campania agricolă	14
Noi lucrări de agrotehnică în atenția bibliotecarilor	16
IN SPRIJINUL ACTIVITĂȚII PRACTICE A PIONIERILOR	
Contribuția bibliotecii	20
Un bogat izvor de îndrumări	22
DISCUȚII	
Procesul literar	28
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
O discuție interesantă	31
Cartea în septenal	32
Din jurnalul unui bibliotecar	33
Popularizarea cărților de știință	34
*	
Cartea în rîndurile populației germane	36
*	
Organizarea temeinică a documentației tehnice	38
IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST	
AURELIA BREZEANU — Acțiuni inițiate de biblioteca raională Codlea	41
DIN ISTORICUL BIBLIOTECILOR NOASTRE	
DIMA DRĂGAN CORNEL — Bibliotecile publice orașenești din Țara Românească între anii 1840—1864	43
*	
MATERIALE DE SPECIALITATE VA RECOMANDĂ ȘTIRI	47

4

1959

VĂ RECOMANDĂM

LITERATURA

KILLENS, JOHN O.: *Youngblood*.
București, Editura de Stat pentru literatură și artă Buc., 1958, 582 p., lei 10,90.

Romanul *Youngblood* al scriitorului de culoare John O. Killens aparține acelei părți a literaturii americane care biciuiește fără cruțare prejudecățile rasiale și militează pentru smulgerea din rădăcini a buruienii șovinismului alb, pentru rezolvarea aceluia probleme a negrilor, pentru asigurarea drepturilor lor cetățenești, a egalității cu albi.

În romanul său, John O. Killens dezvăluie, în primul rând, în tablouri de o mare forță dramatică și de o puternică autenticitate, regimul de teroare și mizerie impus proletariatului negru de către marile monopoli. Dacă povestea familiei *Youngblood* sintetizează soarta tragică a întregului popor negru de 17.000.000 de suflete din S.U.A. suferințele fizice și înjosirea morala pe care le îndură și astăzi, la capătul aproape a unui veac de la abolirea sclavajului drumul vieții lui Joe, capul familiei *Youngblood*, sintetizează destinul tragic al muncitorului negru „mînat zi de zi cu biciul ca un sclav... fără ca el să poată crîcni...”

Dar spre deosebire de teoria născocită de ideologii rasismului nord-american, potrivit căreia negrii ar fi „pasivi”, „slugarnici” și „resemnați”, în întreaga acțiune a cărții lui Killens străbate ca un fir roșu spiritul de luptă al negrilor. Este cu adevărat impresionantă în această privință figura mamei — Laurie Lee, care își învață copiii să nu se lase tratați ca vitele de povară. „Fiul meu — se adresează Laurie Lee băiatului

ei, Robby — dacă ți-e dat să te lovească trăznitul, te găsește chiar dacă fugi de la fereastră! Fuga nu-i bună la nimic. În viață trebuie să ții piept!”

Combativitatea cu care eroii cărții lui Killens își apără existența lor fizică și demnitatea este legată de împrejurările deosebite în care se petrece acțiunea romanului: anii premergători și de început ai crizei economice din 1929—1933. Criza economică a ascuțit contradicțiile societății capitaliste americane. Lovind cu atît mai aprig în oamenii muncii negri, ea a făcut să crească spiritul lor de rezistență și i-a împins spre forme mai înalte de organizare și luptă. O parte importantă a romanului este consacrată descrierii strădaniilor muncitorilor înaintați de felul lui Jim Kilgrew — de a forma o organizație sindicală unitară, care să dea riposta cuvenită încercărilor patronilor de a ține în nivelul de trai al oamenilor muncii indiferent de culoarea pielii. Emotiv și simbolic este acel episod în care muncitorul alb Oscar Jefferson, împreună cu fiul său, își pun la dispoziție singurele pentru salvarea vieții muncitorului negru Joe *Youngblood*. Din păcate, autorul romanului nu prezintă în întreaga sa forță ideea solidarității muncitorilor albi și negri, după cum nu înfățișează rolul Partidului Comunist din S.U.A. în lupta împotriva discriminării rasiale. Faptul că în cuprinsul romanului viața și lupta negrilor îmbracă adesea un caracter religios se explică prin aceea că lupta pentru egalitate în drepturi a negrilor, care are un caracter general-democratic, unește păturile cele mai largi ale populației de culoare, inclusiv cercuri ale micii burghezii, ale clerului și chiar ale burgheziei naționale.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R.P.R.

ANUL XII Nr. 4

APRILIE 1959

Redacția : București, Bd. 6 Martie nr. 29 — telefon : 13.94.04

OPERELE LUI V.I. LENIN,

învățătură vesnic vie

02.1:302

Mișcarea muncitorească revoluționară internațională, întreaga omenire progresistă sărbătorească la 21 aprilie cea de a 89-a aniversare a zilei de naștere a lui Lenin, genialul conducător și învățător al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat muncitoresc-țărănesc din lume.

Învățătura lui Lenin sau ceea ce numim leninism este marxismul epocii imperialismului și al revoluțiilor proletare, fiind o continuare și dezvoltare a învățăturii elaborate de Marx și Engels. Marxism-leninismul a constituit și constituie steaua călăuzitoare a mișcării revoluționare internaționale. El este baza ideologică în jurul căreia se unesc masele muncitoare în lupta pentru răsturnarea dominației claselor exploatare, pentru transformarea comunistă a societății.

Evoluția socială a întregii omeniri a confirmat caracterul universal valabil al leninismului. Sub steagul lui Lenin, oamenii muncii din țările sistemului economic socialist mondial, numărând peste 900.000.000 de locuitori și cuprinzând a patra parte din globul pământesc, au devenit stăpâni pe destinele lor, pe bogățiile pământului natal, unde generații întregi au trădit sub jugul asupritorilor.

Leninismul este steagul de luptă a sute de milioane de oameni de pe întreg globul; el devine din ce în ce mai mult ideologia întregii omeniri dornice de libertate și progres social.

În operele sale, Vladimir Ilici Lenin, făcând o analiză profundă a imperialismului ca perioadă de agonie a societății capitaliste, a dus mai departe teoria marxistă despre revoluția socialistă, a stabilit strategia și tactica proletariatului în revoluție, a dezvoltat multilateral învățătura marxistă despre caracteristicile și rolul partidului revoluționar al clasei muncitoare, despre statul socialist și dictatura proletariatului ca o cerință obiectivă în vederea înfăptuirii societății socialiste.

Hotărârile istorice ale Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., acțiivitatea teoretică și practică a mișcării muncitorești contemporane, scoț mai puternic în evidență uriașa însemnătate a învățăturii leniniste. În operele sale, Lenin a arătat că esența revoluției socialiste constă în cucerirea puterii de către clasa muncitoare în alianță cu masele țărănimii, exproprierea claselor exploatare de mijloacele de producție principale, instaurarea și dezvoltarea relațiilor de producție socialiste în economie, făurirea culturii socialiste. El a demascat așa numita teorie a „prăbușirii automate” a capitalismului, a integrării pașnice a capitalismului în socialism. Revoluția socialistă este un rezultat firesc al dezvoltării condițiilor materiale ale vieții sociale, al ascuțirii contradicțiilor antagoniste, al luptei de clasă dintre proletariat și burghezie. Dar premisele materiale care determină

baza economică a revoluției reprezintă numai posibilitatea reală a revoluției. E necesară activitatea conștientă a maselor populare pentru a rezolva antagonismul dintre proletariat și burghezie, înlocuirea dominației exploataților prin dominația clasei muncitoare, care exprimă interesele fundamentale ale majorității omenirii. De aceea Lenin a militat pentru dezvoltarea conștiinței socialiste în mișcarea muncitorească, pentru crearea și întărirea partidului revoluționar al proletariatului. Fără partidul conducător al clasei muncitoare nu este posibilă victoria revoluției socialiste.

Prin făurirea de către Lenin a Partidului bolșevic, în mișcarea muncitorească internațională a apărut detașamentul marxist-leninist de tip nou, care a constituit și constituie un model pentru toate partidele revoluționare ale clasei muncitoare și a cărui experiență este folosită în mod creator de mișcarea comunistă internațională.

În lucrările sale, Lenin a dezvoltat ideea marxistă despre necesitatea solidarității internaționale a celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate. În activitatea sa practică revoluționară, Lenin a acordat cea mai mare atenție dezvoltării mișcării comuniste internaționale. Cu deosebită simpatie a privit Lenin lupta de eliberare a popoarelor asuprite din colonii, a apreciat ca legitim naționalismul popoarelor din aceste țări și a cerut proletariatului internațional să sprijine mișcarea de eliberare națională din Asia, Africa și alte continente.

Mișcarea comunistă se călăuzește cu fidelitate de principiile marxist-leniniste ale internaționalismului proletar, ea consideră solidaritatea tuturor celor ce muncesc ca o sarcină esențială în lupta împotriva exploatării. Odată cu apariția primului stat socialist din lume, internaționalismul proletar s-a manifestat în primul rând ca o atitudine de solidaritate cu Uniunea Sovietică ce înfrunghiează idealurile de libertate și eliberare socială a celor asupriți din lumea întreagă. Existența Uniunii Sovietice constituie un sprijin pentru mișcarea muncitorească internațională.

Una din principalele învățături leniniste este lupta neabătută împotriva oportunismului de orice nuanță, în mod deosebit împotriva revizionismului. Lenin nu admitea nici o fisură, oricât de mică în edificiul de granit al concepției despre lume a partidului clasei muncitoare. Toate lucrările sale analizează în mod aprofundat și dezvăluie caracterul reacționar al unor teze idealiste, metafizice, materialist-vulgare. Este de mare actualitate învățătura lui Lenin care arată încă acum 50 de ani că ceea ce caracterizează revizionismul contemporan este falsificarea din ce în ce mai subtilă a marxismului, adaptarea din ce în ce mai rașinată a teoriilor antimarxiste la marxism. Realitatea a arătat din plin că revizionismul nu are nimic comun cu dezvoltarea creatoare a marxismului, ci este o abandonare a principiilor fundamentale ale marxismului.

Partidul clasei muncitoare din România, în decursul existenței sale, a aplicat în mod creator marxism-leninismul la condițiile țării noastre. Mergând pe acest drum, partidul revoluționar al clasei muncitoare a obținut succese însemnate care i-au permis să cucerească rolul de conducător al maselor în lupta pentru socialism. În înșăptuirea sarcinilor economice ale construcției socialiste, industrializarea țării și transformarea socialistă a agriculturii, în făurirea și consolidarea statului democrat-popular ca o formă a dictaturii proletariatului, Partidul Muncitoresc Român se călăuzește după învățăturile atotbiruitoare ale marxism-leninismului.

★

Opera fondatorului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat socialist din lume, Vladimir Ilici Lenin, constituie un tezaur de neprețuit, un mijloc puternic de educare ideologică a poporului muncitor. Ea oferă nu numai posibilitatea studierii trecutului, ci ne învață să înțelegem just și evenimentele ce se petrec în zilele noastre, să înțelegem întru totul profunzimea lor, sensul mărețelor sarcini pe care ni le trasează în prezent partidul.

Căutînd să înşăptuiască măreţul program de construire a socialismului şi să aptice în viaţă învăţătura lui Lenin, oamenii muncii din satele şi oraşele patriei noastre arată un mare interes pentru operele scrise de Lenin. Bibliotecile de masă au sarcina importantă de a-i ajuta să studieze opera lui Lenin.

Pentru a veni în ajutorul cititorilor de toate categoriile la alegerea lucrărilor celor mai corespunzătoare în raport cu o anumită problemă şi pentru a le da îndrumări cu materialele ajutătoare ce le pot folosi, bibliotecarii trebuie să cunoască ei înşişi opera lui Lenin. Pentru aceasta, căile de cunoaştere cele mai indicate sînt: învăţămîntul de partid şi prelegerile ce se ţin pe marginea lucrărilor lui Lenin. Desigur că pentru bibliotecari, ca activişti ai frontului ideologic, aceasta nu este suficient; ei trebuie să studieze în mod individual opere, pregătindu-se în special pentru anumite evenimente, să aprofundeze ce a scris Lenin în legătură cu evenimentul respectiv, bineînţeles avînd în permanenţă ajutorul organizaţiilor de partid şi al cabinetelor de partid.

Bibliotecile noastre au dobîndit o experienţă destul de bogată în ceea ce priveşte deservirea cititorilor care urmează învăţămîntul de partid, a studenţilor şi elevilor din clasele superioare. Dar sarcina principală este aceea de a atrage pe cititorul de masă în studierea operelor lui Lenin.

În ultimii ani au apărut multe cărţi în care se redau aspecte din viaţa şi activitatea lui Lenin, cărţi scrise de oameni care au lucrat sau l-au cunoscut îndeaproape pe Lenin. Aceste cărţi se bucură de un mare succes. Un cititor care a citit o asemenea carte constituie un bun prilej pentru a i se oferi în continuare cărţile lui Lenin. Sînt multe lucrări literare în care este oglindit chipul lui Lenin, ca de pildă, Calvarul sau Pîinea de Alexei Tolstoi. De asemenea, nu trebuie să se piardă din vedere prilejurile pe care le oferă diferitele date ca: 8 Martie, 1 Mai, 7 Noiembrie. În recomandarea cărţilor despre Lenin sau a operelor lui, bibliotecarul trebuie însă să aibă o atitudine diferenţiată faţă de cititori, în raport cu pregătirea şi interesul pe care îl manifestă aceştia. Ar fi de prisos dacă unui cititor mai puţin pregătit i s-ar oferi spre lectură o lucrare mai grea a lui Lenin ca de exemplu: Caiete filozofice. În legătură cu aceasta V. I. Lenin scria: „Nu se poate vorbi la fel la un ming în uzină şi într-un şal de căzaci la o adunare studentească şi într-o casă de ţărani...”¹⁾. Această leză leninistă a fost dezvoltată într-o serie de hotărîri şi indicaţii ale P.C.U.S. cu privire la organizarea presei, a muncii editoriale, a bibliografiei.

În practica muncii de bibliotecă, metoda care s-a dovedit a fi cea mai bună şi cea mai eficientă pentru cititorul de masă este discuţia individuală, care dă posibilitate bibliotecarului să cunoască gradul de pregătire al cititorului şi ce a studiat acesta pînă atunci din Lenin.

În această direcţie, de un mare folos în popularizarea operelor lui Lenin ne poate fi experienţa bibliotecarilor sovietici. Astfel, biblioteca nr. 97 din Moscova a întocmit un plan individual de lectură intitulat: V. I. Lenin, marele conducător şi organizator al partidului comunist şi al statului sovietic. Aniversînd 40 de ani de la crearea comsomolului, alte biblioteci au întocmit planuri individuale de lectură ca: Drumul glorios al comsomolului sau Lenin despre tineret.

Biblioteca „A. P. Cehov” din raionul Octeabr, regiunea Rostov, împreună cu organizaţia de comsomol au hotărît să adîncească acţiunea de popularizare a operelor lui Lenin întocmind în acest scop un plan de lectură care cuprinde 7 cărţi închinată vieţii şi activităţii genialului conducător. Totodată a fost editată şi o chemare către cititori în care s-a arătat că biblioteca „A. P. Cehov” împreună cu comitetul executiv al organizaţiei de comsomol, organizează lectura planificată a operelor lui Lenin.

Pentru multe biblioteci sovietice a devenit o tradiţie organizarea aşa numitelor lecturi leniniste în colectiv. — lecturi care se desfăşoară pe o anumită temă ca de pildă

¹⁾ V. I. Lenin, Opere, vol. 17, p. 304 (ed. în limba rusă).

Marele Octombrie și în cadrul cărora se evocă personalitatea și opera marelui conducător. La aceste lecturi se insistă asupra operelor lui Vladimir Ilici și totodată se întregesc tema cu materiale ajutătoare ca : Amintiri despre viața și activitatea lui Lenin.

O altă metodă folosită cu succes este organizarea unei zi a cărții leniniste (cu prilejul zilei de naștere a lui V. I. Lenin) pe teme ca : Lenin e cu noi, Chipul lui Lenin rămâne veșnic viu. În această zi se organizează diferite manifestări ca : expuneri bibliografice, expoziții speciale, vizitarea cititorilor la domiciliu în vederea difuzării operelor lui Lenin.

★

Forța vitală, viabilitatea, capacitatea de a găsi soluțiile corespunzătoare în condițiile complexe ale dezvoltării sociale contemporane face ca ideile marxism-leninismului să fie studiate, însușite și aplicate de muncitori și țărani, savanți și oameni de artă din întreaga lume. Statisticile U.N.E.S.C.O. indică lucrările lui Lenin drept cele mai citite dintre toate operele ce se tipăresc în lumea întreagă.

În centrul activității Partidului Muncitoresc Român stă răspindirea ideilor leniniste în țara noastră, însușirea profundă a învățăturii geniale a lui Lenin și folosirea ei creatoare în condițiile concrete ale construirii socialismului în Republica Populară Română.

Popularizarea pe scară largă a operelor lui Lenin este o sarcină de frunte pentru toți lucrătorii de pe frontul activității bibliotecare din țara noastră.

Popularizarea operelor lui V. I. Lenin la biblioteca regională Stalin

Cartea de literatură politică joacă un rol foarte important în educarea comunistă a oamenilor muncii, interesul acestora față de ea crescând permanent.

Biblioteca regională Stalin desfășoară o activitate deosebită în această direcție, mai ales în ceea ce privește popularizarea genialelor lucrări ale lui Vladimir Ilici Lenin, lucrări care sînt un izvor prețios de învățăminte pentru fiecare om al muncii, în lupta pentru consolidarea continuă a statului democrat popular, pentru construirea socialismului în țara noastră.

Cu deosebită atenție și cu mult devotament colectivul bibliotecii se străduiește să ajute pe cititori să-și lărgescă orizontul politic-ideologic și să studieze cît mai pro-

fund problemele care-i interesează, punîndu-le în acest scop la dispoziție cartea de care au nevoie.

Cu prilejul împlinirii a 89 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, întregul colectiv al bibliotecii a fost mobilizat pentru organizarea unei mai intense munci de popularizare a operelor lui Lenin în rîndul cititorilor de toate categoriile. Într-o ședință de lucru consacrată pregătirilor ce trebuie făcute pentru înfrînarea acestui eveniment de seamă, colectivul bibliotecii a pus în discuție găsirea metodelor celor mai potrivite pentru îndrumarea individuală a cititorilor către lectura și studierea operelor lui Lenin, stabilind și sarcinile ce revin fiecărei secții în parte în această direcție. Cu

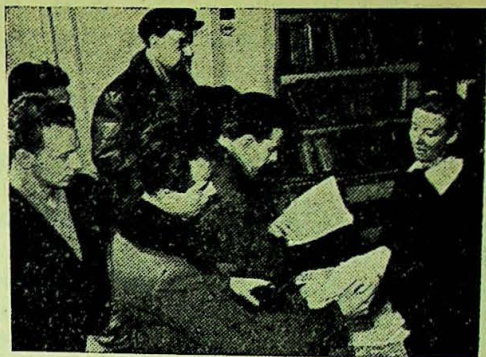
această ocazie fiecare secție a bibliotecii a căutat ca prin metodele ei specifice să contribuie la o mai bună și intensă popularizare a operei lui V. I. Lenin.

În cele ce urmează ne propunem să descriem câteva din metodele folosite de secția bibliografică și de secția de împrumut. Acțiunea fiind în curs de desfășurare vom arăta o parte din rezultatele obținute, socotind că metodele sînt interesante și că ele pot fi aplicate cu succes și la alte biblioteci de masă.

Pentru a ușura lectura operei lui V. I. Lenin prin recomandarea unor lucrări și articole mai accesibile și mai ușoare masei largi de cititori, secția bibliografică și metodică a trecut de îndată la elaborarea unor liste bibliografice tematice, care să oglindească probleme din cele mai actuale pentru cititori. La întocmirea acestor materiale s-au avut în vedere, în primul rând, categoriile de cititori pe care-i deservește biblioteca, preocupările și ocupația lor, precum și sectorul de muncă în care acțiunea se desfășoară.

O bună parte dintre cititorii bibliotecii sînt femei. Cum în momentul inițierii acestei acțiuni se apropia sărbătorirea zilei de 8 Martie, una din temele alese a fost Lenin despre Ziua internațională a femeii. Această listă cuprinde în total 7 titluri. Ele nu sînt adnotate, se dau însă indicații în ce volum de Opere pot fi găsite și paginile respective. De asemenea, este trecut în dreptul fiecărei lucrări și cota volumului. Pentru ilustrarea acestei teme s-au ales lucrări mai accesibile care să poată fi ușor înțelese de cititoare, cum sînt de pildă Cuvîntare la primul congres al muncitoarelor din Rusia, Puterea sovietică și situația femeii, Către femeile muncitoare și altele.

O altă temă, pentru care biblioteca a alcătuit o listă bibliografică a fost Lenin despre problema națională. Aci, printre alte lucrări ale lui Lenin s-a recomandat Egalitatea în drepturi a naționalităților, Șovinism mort și socialism viu, Note critice și problema națională, etc.

Secția de împrumut a bibliotecii regionale Stalin

Au mai fost întocmite liste bibliografice pe teme ca: Lenin despre Stat, Lenin despre literatură, Lenin despre tineret, Lenin despre probleme economice (productivitatea muncii și reducerea prețului de cost), Lenin despre construirea socialismului în Uniunea Sovietică. La toate aceste materiale bibliografice s-au recomandat atît lucrări în limba română, cit și în limbile germană și maghiară. Listele au fost date apoi secției de împrumut și la sălile de lectură, ca pe baza lor să se facă munca de îndrumare individuală a cititorului. Aceste liste stau și la dispoziția cititorilor, care pot să le consulte oricînd, iar un lucrător al secției bibliografice dă orice informație suplimentară la cerere.

Pentru a ușura munca de deservire a cititorului, mai ales la secția de împrumut unde în orele de deschidere a bibliotecii, este o afluență foarte mare de cititori, s-a făcut un raft ajutător, unde s-au ales cîte 2—3 exemplare din fiecare lucrare cuprinsă în listele bibliografice și în cadrul căruia cărțile au fost aranjate pe limbi.

Metoda folosită pentru îndrumarea cititorilor spre lectura și studierea operelor lui V. I. Lenin este aceea a convorbirilor. Iată cum se procedează. Se studiază fișa cititorului care se prezintă pentru împrumut de cărți: ce cărți anume a mai citit pînă atunci, ce ocupație și ce vîrstă are. Dacă se apreciază că el ar putea citi și studia și una din lucrările lui V. I. Lenin, i se recomandă pe cea mai potrivită nivelului

și pregătirii lui culturale. De exemplu tovarășei Darie Maria, casnică, de 37 de ani, o bună cititoare a bibliotecii, i s-au recomandat lucrări în legătură cu problema femeii. Profesoarei Stratulat Maria, odată cu volumul de Opere de Gogol, i s-a dat și lucrarea Lenin despre literatură. Pentru tineret s-a recomandat în general Sarcinile Uniunilor Tineretului sau V. I. Lenin despre tineret. Asemeni lucrări au fost luate de cititori ca Fischler Cristea, Dinu Mariana, Alconte Elisabeta, Colonescu Maria și alții.

Această metodă a dat rezultate din cele mai bune. Numai în prima zi, din 272 cititori cîți au frecventat secția de împrumut, 34 au împrumutat lucrări ale lui Lenin.

Incurajat de acest rezultat, colectivul bibliotecii a hotărît ca pe viitor secția de împrumut să-și întocmească un plan de acțiune, cu care dintre cititori să stea de vorbă, în vederea îmbunătățirii procesului de deservire cu cărțile mai necesare acestora. În acest scop s-a început un control al fișelor, pentru a se stabili acei cititori cu care urmează să aibă loc convorbiri.

Pentru o mai largă popularizare a operelor lui V. I. Lenin s-a folosit și agitația vizuală. O frumoasă vitrină împodobită cu pînză roșie și albă, expusă chiar la intrarea în bibliotecă, atrage în mod deosebit atenția cititorilor. În ea a fost expus

prim plan -- portretul lui Lenin. Dedesubt sînt aranjate cîteva volume din Opere, cărorora li s-au făcut cîte o scurtă adnotare, scrisă cu tuș pe carton alb. Adnotările sînt luate din prefața volumului respectiv sau din materiale publicate în ziare cu ocazia apariției volumului. Ele arată în primul rînd perioada în care au fost scrise și lucrările componente. Cu timpul vitrina va fi schimbată și expuse alte volume, dînd astfel posibilitate cititorilor să cunoască conținutul tuturor lucrărilor lui Lenin și a celor mai importante culegeri din opera lui V. I. Lenin.

La calendarul bibliografic se expun cu regularitate materiale în legătură cu diferite date comemorative, aniversări, ele reflectînd în general tematica vitrinelor cu cărți.

Inițiativa bibliotecii regionale Stalin de a întîmpina a 89-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin printr-o popularizare mai intensă a operelor genialului învățător al oamenilor muncii din lumea întregă, de a face ca aceste opere să aibă o circulație cât mai mare în rîndul cititorilor, dovedește că lucrările acestei biblioteci sînt pătrunși de însemnătatea cărții de literatură politică, de importanța pe care o are răspîndirea ei mai largă în mase a învățaturii lui Lenin, iar călăuzitor pentru fiecare om al muncii din țara noastră.

ȘTIRI

● Biblioteca pentru copii din orașul Zwickau (R.D.G.) are peste 5000 cititori. 14.000 volume (printre care și cărți ilustrate și povestiri pentru copii între 3—6 ani) stau la dispoziția micilor cititori. Numărul volumelor împrumutate a crescut de la 71.150 în 1957, la aproape 75.000 în 1958. În același timp, numărul cititorilor s-a mărit cu 1280 copii. În sala de lectură se organizează convorbiri despre cărți și ore de basme, care se bucură de mult succes în rîndurile copiilor.

Această bibliotecă pentru copii are 16 filiale, care funcționează în 16 școli din oraș, și sînt conduse de specialiști.

● Acum 75 de ani, adică în 1884, a fost înființată biblioteca populară din Meissen. După zdrobirea fascismului au fost epurate circa 10.000 volume de literatură fascistă. La 15 august 1945, biblioteca a fost redeschisă. Încă în anul 1946 au fost împrumutate 42.536 cărți la 3130 cititori. În 1954, ea a devenit bibliotecă raională, ajungînd la un nivel — niciodată atins în trecut. Biblioteca joacă un rol important în construirea socialismului în orașul și raionul Meissen.

La 25 ianuarie a.c. s-a sărbătorit cu solemnitate împlinirea a 75 ani de existență ai bibliotecii.

Munca bibliografică

la BIBLIOTECA REGIONALĂ BACĂU

Pentru a răspunde cerințelor multiple ale cititorilor săi, precum și problemelor ce le ridică permanent munca de îndrumare a bibliotecilor din cuprinsul regiunii, în cadrul bibliotecii regionale Bacău a luat ființă în decembrie 1956 o secție bibliografică și metodică. Creerea acestei secții a corespuns unei nevoi reale, deoarece mulți dintre cititorii bibliotecii simțeau nevoia de a-și însuși noi cunoștințe, de a-și lărgi orizontul politic-cultural și nu se mai mulțumeau cu o simplă deservire de cărți. Nenumărate informații ce sînt solicitate zilnic bibliotecii, în anumite probleme de tehnică, știință sau de literatură cu prilejul împrumutului de cărți, confirmă pe deplin acest lucru.

Inceputurile activității secției bibliografice a bibliotecii regionale Bacău sînt legate în deosebi de probleme de ordin organizatoric, crearea instrumentelor de muncă bibliografică și de informare a cititorilor.

Greutățile inerente oricărui început au fost mai greu învinse decît la alte biblioteci. Localul bibliotecii regionale fiind restrîns nu a îngăduit repartizarea unei camere în folosința secției bibliografice, pentru ca aceasta să-și poată desfășura activitatea cît mai organizat. Fluctuația cadrelor, aproape un an de zile, la conducerea secției, a încetinit și ea ritmul muncii. Abia de la sfîrșitul anului 1957, odată cu numirea în postul de bibliograf a tov. Cepalis Valentina, se poate vorbi de o activitate bibliografică propriu-zisă.

S-a pornit în primul rînd de la crearea instrumentelor de muncă bibliografică. Din fondul general al bibliotecii, au fost separate într-un raft anumit, cataloagele diferitelor edituri, listele de cărți noi apărute, Anuarul cărții din R.P.R., Dicționarul limbii romîne literare contemporane, Dicționarul limbii mo-

derne romine editat de Academia R.P.R., manuale de biblioteconomie, calendare, colecția completă a revistei „Călăuza bibliotecarului”, materiale bibliografice și metodice editate de Direcția bibliotecilor și Biblioteca Centrală de Stat. Restul materialelor ca: enciclopedii, atlase, istorii ale literaturii, lucrări de critică literară și altele, au fost lăsate în depozitul bibliotecii, ele ocupînd prea mult loc în acest raft de folosință imediată. Aceste instrumente de muncă sînt completate în permanență, pentru a putea fi folosite în procesul de deservire al cititorilor.

Ca surse de informare bibliografică a cititorilor, secția s-a limitat la cercetarea cataloagelor bibliotecii — alfabetic și sistematic și a periodicelor. Biblioteca regională Bacău dispune de un fond de 56.781 volume și 63 abonamente la diferite ziare și reviste românești și din străinătate. Apariția din ce în ce mai multor cărți de știință, tehnică și literatură, oît și publicarea în ziare și reviste a numeroase articole care înfățișează noi descoperiri ale științei și tehnicii moderne, a pus în fața secției bibliografice sarcina întocmirii unor fișe pe diferite teme, care să satisfacă cerințele de informare a cititorilor. Astfel au fost alcătuite 4 fișiere cu articole apărute în ziarul local „Steagul Roșu”, pe temele: **Activitatea politico-ideologică din regiunea Bacău, Regiunea Bacău din punct de vedere industrial, Creșterea sectorului socialist în regiunea noastră și Dezvoltarea regiunii Bacău din punct de vedere cultural.** Acest fișier este ținut la zi. Cu prilejul cîntenarului Unirii Țărilor Romîne, la cererea diferitelor instituții culturale din oraș și a unor cititori, secția bibliografică a întocmit un fișier tematic: **Articole din presă și lucrări apărute în legătură cu Unirea**

Țărilor Romine și care cuprinde pe lângă fișele unor cărți de literatură de Alecu Russo, I. Creangă, V. Alecsandri, D. Bolintineanu, M. Kogălniceanu, Cezar Boliac, Gr. Alexandrescu și articole apărute în revistele „Gazeta literară”, „Contemporanul”, „Veac Nou” și ziarele „Știința”, „România liberă”, „Gazeta învățământului”, etc.

Un alt fișier care și-a dovedit necesitatea este fișierul recenziilor, unde figurează materiale apărute în presă începând din anul 1957 și pînă în prezent. Fișele sînt clasate pe genuri literare și după autor.

În fondul bibliotecii există multe materiale care vorbesc despre oameni de știință, scriitori, artiști care au trăit sau trăiesc în regiunea Bacău. Secția bibliografică a depistat o parte din acest material și a întocmit deocamdată un Repertoriu în care figurează V. Alecsandri, I. Creangă, G. Bacovia, C. Hogaș, Ion Ionescu dela Brad, Gh. Marin, George Enescu, Radu Rosetti și alții. Această interesantă lucrare este mult solicitată de cadrele didactice.

Planul de muncă al secției bibliografice acordă o preocupare deosebită pentru informarea completă a cititorilor printr-o popularizare mai activă a cărții. Pentru cititorii care studiază în diferite forme ale învățământului de partid sau studenții care urmează cursuri fără frecvență se dau cu regularitate informații bibliografice orale în legătură cu problemele ce-i interesează. Astfel, cititorului Niță Constantin i s-a recomandat pentru studierea teoriei revoluționare a proletariatului Opere alese vol. I de Lenin, cu indicații precise de capitole și pagini. Iar cititorului Dulescu Ioan care a cerut materiale în legătură cu revizionismul, i s-a recomandat lucrarea lui V. I. Lenin **Despre revizionism** și articole apărute în revistele „Lupta de clasă”, „Probleme economice” și „Știința”.

Lansarea sateliților artificiali de către Uniunea Sovietică preocupă îndeaproape pe tinerii cititori ai bibliotecii, care cer consultații în legătură cu data lansării lor, greutatea, viteza etc. Numai în cursul luni ianuarie a. c., au fost cerute peste 20 consultații în această direcție. Li s-a indicat

în deosebi ca material de consultat colecția de ziare și revista „Știință și Tehnică” pe anii 1957—1958. Apariția în presă a **Tezelor raportului prezentat de N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.**, cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, a constituit de asemenea obiectul multor consultații. Pentru aceasta s-a recomandat în special revista „Lupta de clasă” nr. 11/1958, și ziarul „Știința” din 15.XI.1958.

Deși secția bibliografică a bibliotecii regionale Bacău se preocupă vădit de ajutarea cititorilor, n-au fost neglijate nici bibliotecile din regiune.

Cu prilejul diferitelor campanii agricole sau evenimente, comemorări sau sărbătoriri, s-au întocmit materiale bibliografice și metode ca liste de recomandare, planuri de lectură, scrisori metodice, care au fost trimise tuturor bibliotecilor din cuprinsul regiunii (raionale și sătești). Listele de recomandare pe teme ca: **Ce să citim în campania agricolă de primăvară, Cum să luptăm pentru o producție sporită de cereale la hectar, Îngrijirea culturilor, Ce să citim în legătura cu transformarea socialistă a agriculturii etc.**, au fost cele mai folosite.

Apariția în presă a documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a determinat secția bibliografică de a întocmi imediat planuri de lectură pentru diferite categorii de cititori din mediul rural, cărora li s-a recomandat lectura sistematică a unor cărți legate de sarcinile trasate în domeniul dezvoltării agriculturii noastre și anume: **Ce să citim despre cultura sfecei de zahăr, Ce să citim despre cultura floarei soarelui, Sporirea producției de lînă, etc.**

Scrisorile metodice au contribuit la îmbunătățirea muncii cu cartea, ajutînd la organizarea diferitelor acțiuni de masă. Astfel au fost materialele **Cum să organizăm informarea politică a țărănimii muncitoare, Ce sînt bibliotecile filiale și cum trebuie organizate, Cum să organizăm manifestările artistice și literare consacrate centenarului Unirii Țărilor Romine.**

O analiză mai atentă a muncii bibliografice desfășurată de biblioteca regională

Bacău, ne arată că în acest sector au mai rămas multe de făcut. În primul rând se cere urmărirea cu strictețe a planului de muncă propus și realizarea tuturor obiectivelor înscrise. Faptul că de cele mai multe ori bibliograful este folosit și în alte munci cari nu intră în atribuțiile lui, îl împiedică în activitatea ce are de dus pe linia muncii bibliografice. Iată de ce nu a putut fi întocmit la timp, așa cum fusese planificat, materialul **În ajutorul președintelui de G.A.C.** iar fișierul articolelor din presa locală nu este totdeauna la zi, materialul fișat fiind inclus cu întârziere. Este drept că față de sarcinile complexe ale muncii bibliografice, nu se poate face față cu o singură persoană tuturor acestor sarcini. Pentru împlinirea acestui gol, ar fi necesar atragerea unui colectiv de specialiști din cele mai diverse domenii de activitate, care să ajute la întocmirea unor materiale bibliografice.

Considerăm de asemeni că secția bibliografică nu este suficient de sprijinită în activitatea ei de organele de resort. Multe probleme, atât organizatorice, cât și privitoare la întocmirea materialelor bibliografice, a diverselor fișiere ce trebuie să existe într-o bibliotecă regională, sînt încă neclare pentru bibliograful bibliotecii regionale Bacău. Numeroasele materiale bibliografice, editate de Biblioteca de Stat pentru uzul secțiilor bibliografice, rămîn de cele mai multe ori nefolosite de bibliotecă regională Bacău, sub motivul că nu au posibilitatea de a le aplica la specificul local.

Bibliotecile regionale sînt chemate să desfășoare o activitate susținută în domeniul bibliografiei locale. Lipsa de spațiu pentru organizarea fondului integral al bibliotecii, necesitatea depistării acelor cărți legate de problemele regiunii, fac ca această muncă să fie mereu amînată, ceea ce constituie o serioasă deficiență în activitatea bibliografică a bibliotecii regionale Bacău. Rezolvarea problemei localului și mărirea colectivului secției bibliografice va determina dezvoltarea muncii bibliografice și metodice, latură atât de importantă pentru întreaga activitate a bibliotecii.

● Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., în programul său grandios de construire a comunismului, pune în fața intelectualității sovietice și a instituțiilor de cultură, sarcina de a participa și mai activ la viața și munca poporului, la îndeplinirea planului septenal, la educarea comunistă a maselor. Consfătuirea miniștrilor culturii din republicile unionale la care au participat și reprezentanți ai sindicatelor și comsomolului, a fost închinată discutării acestor probleme. În cuvîntul său de deschidere, ministrul culturii, N. Mihailov, a arătat sarcinile importante care stau în fața instituțiilor culturale, insistînd în special asupra importanței materialelor și notărilor Congresului, a dezvoltării inițiativei creatoare a maselor și educării lor.

Pe baza celor expuse au avut loc ample discuții, participanții căutînd să arate măsurile luate și planurile de viitor. Astfel, ministrul culturii din R.S.F.S.R., A. Popov, a arătat că în R.S.F.S.R., materialele congresului au fost deja traduse și tipărite în limbile tuturor popoarelor. Numai editura **Moscovski raboti** tipărește 89 de broșuri. De asemenea, toate editurile locale tipăresc și ele broșuri despre planul septenal. În 20 ținuturi, regiuni și republici au avut loc consfătuiri cu lucrătorii de la instituțiile culturale, în care s-au aprobat planuri de sprijinire a organizațiilor de partid pentru îndeplinirea planului septenal.

● În anul 1958, au apărut în Albania mai mult de 16.000.000 cărți ale scriitorilor albanezi și ale clasicilor literaturii mondiale. În vederea unei mai mari popularizări a cărții, editura N. Frașeri editează un ziar „Cartea”, care aduce la cunoștința cititorilor, planurile editurilor și cuprinde recenzii asupra cărților.

Să generalizăm experiența frunțașilor în răspîndirea cărții la sate

Încheierea recentului concurs al bibliotecilor de la sate a marcat o etapă însemnată în dobîndirea unor succese importante în dezvoltarea gustului de citit al țărănimii muncitoare: — 5 biblioteci comunale cu peste 2000 cititori, 57 biblioteci comunale cu peste 1000 cititori și 132 biblioteci comunale care au între 700—1000 cititori. Realizări însemnate au obținut și bibliotecile de la căminele culturale. Biblioteca căminului cultural din comuna Teșu, regiunea Galați, a înscris 2120 cititori, difuzînd 12.383 volume; biblioteca căminului cultural din comuna Dărmănești, regiunea Ploești, 983 cititori și 3075 volume difuzate, iar biblioteca căminului cultural din Buzescu, regiunea București, 990 cititori și 10690 volume difuzate. În general, numărul cititorilor atrași la bibliotecile comunale s-a ridicat la sfîrșitul anului 1958 la 769.121, iar la bibliotecile căminelor culturale la 1.423.101, față de, respectiv, 478.000 și 1.222.752 la sfîrșitul anului 1957. O creștere simțitoare se observă și la cărțile citite. De la 3.160.168 volume difuzate la sfîrșitul anului 1957, bibliotecile comunale au ajuns la 5.179.070 volume difuzate pînă la 31 decembrie 1958. În aceeași perioadă, bibliotecile căminelor culturale au sporit numărul cărților difuzate de la 3.779.526 la 4.573.696. Toate aceste realizări îmbucurătoare încununează străduințele demne de toată lauda ale bibliotecarilor pentru ridicarea continuă a activității cu cartea, prin îmbunătățirea acțiunii de răspîndire a cărții și antrenarea tot mai largă a colectivelor voluntare în activitatea bibliotecilor.

Succesele dobîndite sînt și un rezultat al eforturilor depuse de bibliotecile regionale,

pentru îmbunătățirea muncii de îndrumare metodică. Concursul a dovedit însă că veriga principală în îndrumarea bibliotecilor de la sate este biblioteca raională. Multe din acestea, ca de pildă, cele din Fetești, Reghin, Si. Gheorghe, Arad, Giurgiu, Rm. Vlcea, Sebeș, ș.a. au organizat cu seriozitate și competență îndrumarea bibliotecilor din raionul respectiv și au urmărit ridicarea nivelului general al muncii, devenind instituții model.

Sarcina cea mai importantă a bibliotecarilor de la sate în momentul de față este consolidarea și lărgirea succeselor obținute. Nu trebuie uitat nici un moment că datorită muncii asidue a bibliotecilor, numeroși țărani muncitori au pășit pentru prima oară în bibliotecă. Aceștia, ca și mulți alți cititori, nu au încă deprinderea de a citi în mod obișnuit. Acest lucru este grăitor ilustrat prin indicele de citire existent astăzi în bibliotecile de la sate.

În puterea fiecărui bibliotecar stă dezvoltarea neconținută a dragostei față de lectură, atît prin atragerea de noi cititori cît și prin ridicarea indicelui de citire. Rezultatele vor fi condiționate de felul în care el se va strădui să-și ridice în permanență nivelul profesional, politic și cultural, de folosirea celor mai înaintate metode ale muncii cu cititorii și îndrumarea lecturii, de axare a întregii activități a bibliotecii spre problemele specifice de dezvoltare a localităților respective.

Pentru a forma din rîndul cititorilor încă puțin obișnuiți cu lectura, cititori permanenți care să frecventeze cu regularitate biblioteca, să simtă în permanență nevoia de a-și petrece cu folos timpul

liber prin lectura cărților — este necesar în primul rând o atenție sporită în munca individuală cu cititorii. Fără îndoială că munca de îndrumare a lecturii cititorilor nu poate fi făcută în bune condițiuni numai de către bibliotecari, care nu au totdeauna timpul necesar de a sta de vorbă cu fiecare cititor în parte. Această lipsă poate fi ușor suplinită dacă în jurul bibliotecilor vor fi antrenate colective voluntare, alcătuite din cadre didactice care să ajute pe bibliotecari în această direcție. Cu sprijinul lor, bibliotecarii pot cunoaște mai bine cerințele fiecărui cititor putând astfel îndruma în mod competent și eficace lectura lui. În același timp, cititorul va vedea în bibliotecar un sfătuitor și îndrumător apropiat care poate să-l călăuzească spre acele cărți în care va găsi răspuns la toate problemele ce-l interesează

O lectură permanentă, profundă, și sistematică, pe baza unor planuri de lectură alcătuite în funcție de nivelul de pregătire și preocupările fiecăruia, — iată ce trebuie să constituie încununarea muncii de îndrumare a lecturii cititorilor.

Dar pentru a se ajunge la asemenea rezultate, trebuie depusă o muncă susținută. Ar fi bine dacă pentru cititorii începători s-ar organiza consfătuiri în cadrul cărora s-ar discuta despre felul în care trebuie citită o carte, despre foloasele lecturii. În această direcție pot fi folosite cu bune rezultate și albume care să conțină păreriile cititorilor despre cele citite. Asemenea albume nu trebuie însă, așa cum se întâmplă în multe biblioteci, să se transforme într-un album de recenzii, ci să înfățișeze concret, ceea ce au învățat cititorii din cărțile citite și, dacă este cazul, cum aplică în viață învățămintele desprinse. În felul acesta, albumele cu păreriile cititorilor ar deveni instrumente convingătoare asupra foloaselor slovei scrise, stimulând și pe cititorii mai puțin frecvenți, spre o lectură permanentă.

Spre acest țel pot contribui și cercurile de citit. Temeinic organizate, desfășurându-și activitatea pe baza unor planuri de lectură judicioasă alcătuite, cercurile de citit constituie o minunată școală de formare a gus-

tului de citit al participanților. Sînt nenumărate cazurile care dovedesc că mulți cititori asidui ai bibliotecilor de la sate sînt recrutați din rîndul celor ce participă cu regularitate la ședințele cercurilor de citit.

Bibliotecarii dispun de numeroase și variate metode pentru a încuraja pe cititorii frunțași, precum și de a stimula interesul tuturor, pentru a ajunge la nivelul frunțașilor. Atenția bibliotecarilor față de cititori poate fi exprimată prin întocmirea de panouri cu fotografiile cititorilor frunțași, însoțite de o scurtă caracterizare, prin redactarea unor articole despre asemenea cititori la gazeta de perete, rezervarea unor locuri la manifestările de masă ale bibliotecii sau căminului cultural.

Cunoașterea cerințelor cititorilor, cointeresarea lor în activitatea bibliotecii, lichidarea deficiențelor existente pot fi realizate prin intermediul dărilor de seamă în fața cititorilor. Deși sînt organizate pe o scară tot mai largă, dările de seamă în fața cititorilor n-au dovedit încă o metodă încetățenită în practica bibliotecilor de la sate.

Preocuparea pentru mărirea numărului de cititori și de cărți citite trebuie strîns împesărită cu grija pentru ridicarea conținutului activității bibliotecare. Eficacitatea muncii cu cartea va fi mai mare dacă biblioteca nu va desfășura o activitate generală, ci una strîns legată de specificul local. Astfel, merită să fie relevate planurile de muncă ale unor biblioteci comunale din regiune, care sînt axate pe traducerea în viață a planurilor de dezvoltare economică a localităților respective.

În activitatea pe care o desfășoară, bibliotecile trebuie să dea o atenție deosebită cărții social-politice, agrotehnice și de răspîndire a științei. Comasarea bibliotecilor de la sate, în curs de înfăptuire, crează premisele unei rodnice activități în această direcție, permițînd formarea unor fonduri mai bogate de cărți din toate domeniile care să satisfacă cît mai bine cerințele cititorilor.

Consolidarea și lărgirea succeselor dobândite de bibliotecile de la sate depinde în mare măsură de buna organizare a muncii secțiilor metodice și bibliografice ale bibliotecilor regionale și de întărirea activității bibliotecilor raionale.

Ridicarea muncii cu cartea în unele raioane depinde în primul rând, de activitatea bibliotecilor raionale. Lichidarea rămănerii în urmă a unor biblioteci raionale ca, de pildă, cele din Zeletin, Moinești, Oltețu, Sînicolau Mare, Năsăud, care trag înapoi nivelul întregii activități bibliotecare de la sate. Iată de ce e binevenită acțiunea pe care și-o propune Direcția bibliotecilor de a-și concentra atenția pentru anul în curs, asupra ajutorării bibliotecilor raionale cu activitate slabă.

Studierea atentă a experienței fruntașă din regiune, generalizarea acesteia, sînt de o mare importanță în îmbunătățirea continuă a muncii cu cartea la sate. În cadrul concursului, numeroase biblioteci au reușit să introducă în practică o serie de metode care și-au dovedit eficacitatea în acțiunea de răspîndire a cărții, de atragere a cititorilor. Din păcate însă, preocuparea secțiilor metodice și bibliografice regionale ca și a bibliotecilor raionale pentru excluderea acestor metode, pentru ca ele să devină un bun al tuturor bibliotecilor, nu are un nivel satisfăcător.

Mai în toate regiunile țării au luat ființă biblioteci model, care, ajutate de bibliotecile regionale și raionale respective, duc o muncă rodnică pentru educarea comunistă a cititorilor. În multe locuri crearea unor asemenea biblioteci nu este însă folosită la maximum. Unii metodiști ai bibliotecilor

regionale ca și unii lucrători ai bibliotecilor raionale pierd din vedere rolul important pe care bibliotecile model îl pot juca în ridicarea întregii activități bibliotecare de la sate din regiunea sau raionul respectiv. Limitîndu-se doar la buna organizare a muncii în bibliotecile model, inițiind diferite acțiuni, acestea neglijează complet aspectul esențial pe care ar trebui să-l urmărească prin bibliotecile model. Acestea trebuie să devină un adevărat laborator pentru aplicarea unor metode înaintate de muncă care ar trebui temeinic studiate și apoi răspîndite în toate bibliotecile de la sate. Discutarea eficacității metodelor folosite aici, ar trebui să formeze obiectul unei atenții sporite în cadrul seminariilor raionale, a diferitelor consfătuiri cu bibliotecarii, etc. De asemenea pentru a oferi bibliotecarilor posibilitatea de a cunoaște mai deaproape activitatea bibliotecii model, care trebuie să devină un adevărat „model” de urmat, ar fi nimerit dacă s-ar organiza vizite sau schimburi de experiență în cadrul acestor biblioteci.

Realizarea unui număr sporit de cititori și de cărți citite cere eforturi susținute din partea bibliotecarilor. Avem condiții pentru ca la sfîrșitul anului în curs, bibliotecarii să poată raporta cu mîndrie că nu mai există țaran muncitor care să nu frecventeze cu regularitate biblioteca. Concursul bibliotecilor de la sate a dovedit cu prisosință că există nenumărate posibilități, care nu sînt încă folosite pe deplin. Depunînd toate stăruințele, bibliotecarii vor reuși ca activitatea multilaterală desfășurată în timpul lunilor de iarnă să continue cu aceeași intensitate în întregul an

PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ

INDRUMĂRI METODICE

Printre sarcinile permanente ale bibliotecii regionale „N. Bălcescu” din București se află și îndrumarea bibliotecilor raionale și de la sate pentru o intensă popularizare a cărții agrotehnice în rândurile oamenilor muncii de pe ogoare. În această direcție, conducerea bibliotecii a luat o serie de măsuri operative, pentru ca în acest an bibliotecile din regiune să desfășoare o activitate susținută, în sprijinul campaniei agricole de primăvară, pentru obținerea unor recolte cât mai bogate în anul 1959.

Încă din lunile de iarnă, biblioteca regională „N. Bălcescu” a elaborat o scrisoare, cuprinzând recomandări metodico-bibliografice, privind organizarea și pregătirea unor manifestări cu cartea în sprijinul lucrărilor agricole de primăvară. Astfel, bibliotecarilor din mediul rural, li s-a recomandat organizarea unei expoziții de cărți pe tema: **Executind la timp și în bune condiții lucrările agricole de primăvară, sporim recolta la hectar.** Expoziția cuprinde două secțiuni, iar dedesubtul titlului general figurează un citat din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, capitolul privind dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole.

În prima secțiune sînt expuse cărți și broșuri despre lucrările agricole de primăvară; pregătirea terenului și a semințelor

pentru semănat, îngrijirile ce trebuie aplicate alături culturilor de toamnă cît și semănăturilor de primăvară etc. Pentru bibliotecile din raioanele și satele unde este prevăzută extinderea culturii sfeclei de zahăr și a floarei soarelui, se menționează ca lucrările despre cultivarea acestor plante, să ocupe locul central din secțiunea expoziției.

A doua secțiune a expoziției **10 ani pe drumul belșugului**, consacrată dezvoltării sectorului socialist în patria noastră în anii de la istorica rezoluție a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 este ilustrată prin cărți, grafice, etc., care oglindesc viața nouă a colectivităților, recoltele sporite la hectar, obținute prin munca unită în unitățile socialiste agricole.

Pentru ambele secțiuni ale expoziției, biblioteca regională a recomandat bibliografia necesară și materialul ilustrativ ajutător.

Pentru o mai activă popularizare a cărților din expoziție, scrisoarea metodică mai recomandă organizarea de expuneri bibliografice. În acest scop, în colaborare cu Editura Agro-Silvică de Stat și C.L.D.C. regional, biblioteca a întocmit o conferință — expunere bibliografică — pe tema: **Cartea agricolă, sprijin și sfătuitoare al țaranului muncitor.** Multiplicată în circa 600 de exemplare, conferința a fost trimisă bibliotecilor raionale, comunale și sătăști de centru. De asemenea, scrisoarea metodică mai cuprinde indicații privitoare la completarea fondului de cărți agrotehnice prin folosirea împrumutului interbibliotecar, introducerea de cereri suplimentare de cărți la colectură și urmărirea cu regularitate

a ziarului „Steagul Roșu“, care va publica lista cărților agrotehnice ce vor apare.

Pentru o mobilizare și mai activă a bibliotecarilor în susținerea campaniei agricole de primăvară, seminarul regional pe luna martie a dezbătut metode ale muncii cu cartea, eficiente în popularizarea regulilor agrotehnice înaintate, îndemnând oamenii muncii de pe ogoare să-și organizeze mai bine munca, antrenându-i în întrecerea socialistă și patriotică. În cadrul acestui seminar s-au transmis bibliotecilor sarcinile trasate de conferința regională de partid, cu privire la sporirea producției agricole, prin antrenarea tuturor forțelor de muncă existente în sate.

De asemenea, în planul de măsuri în sprijinul agriculturii, biblioteca regională „N. Bălcescu“ a prevăzut și sprijinirea bibliotecilor în organizarea și prezentarea unor manifestări de masă cu cititorii. Astfel, în luna martie, biblioteca regională a contribuit la buna pregătire a unei consfătuiri la biblioteca din comuna Băneasa, raionul Giurgiu, pe temă: **Să sporim producția medie de sfeclă de zahăr la hectar.** În această comună se urmărește extinderea suprafeței cultivate cu sfeclă de zahăr.

Pe baza învățămintelor desprinse din consfătuire, serviciul metodic al bibliotecii va redacta un material de îndrumare menit să generalizeze experiența pozitivă în organizarea și pregătirea consfătuirilor cu cititorii pe teme agrotehnice la toate bibliotecile din regiune.

Biblioteca regională a luat inițiativa de a ajuta toate bibliotecile în subordine, ca în cadrul „Zilei cărții“ pe comună, să se acorde o deosebită atenție difuzării cărții agrotehnice, punându-se accent pe cele care sînt legate de specificul muncilor agricole de primăvară.

Extinderea inițiativelor pozitive ale bibliotecarilor puse în slujba dezvoltării și consolidării sectorului socialist al agriculturii, stă în centrul atenței bibliotecii regionale. În prezent, colectivul ei se preocupă de antrenarea tuturor bibliotecilor din regiune în îndeplinirea sarcinilor ce se

desprind din chemarea la întrecere sub lozincă: **În centrul activității cultural-educative de masă la sate: transformarea socialistă a agriculturii,** lansată de intelctualii din comuna Balaci, raionul Roșiori.

De asemenea, sub îndrumarea secției de învățămînt și cultură a sfatului popular regional București, biblioteca și-a propus să introducă în toate raioanele regiunii „ștafeta culturală“, metodă inițiată de secția de învățămînt și cultură a raionului Oltenița, pentru stimularea întregii munci culturale din comună.

O primă ștafetă a și pornit în cuprinsul raionului Călărași. Metoda ca atare constituie un mijloc deosebit de eficace atît pentru stimularea întregii activități culturale cit și a bibliotecii.

Muncind cu simț de răspundere pentru realizarea planului de măsuri întocmit, biblioteca regională „N. Bălcescu“ din București va contribui prin rețeaua bibliotecilor de la sate la antrenarea tuturor forțelor din agricultură pentru asigurarea succesului campaniei agricole de primăvară, pentru asigurarea unei recolte sporite în

Cum ne pregătim pentru campania agricolă

CHIDU ILEANA
*bibliotecară la biblioteca
sătească Roșia, raionul
Sibiu*

Comuna Roșia, raionul Sibiu, este una din primele comune de pe Valea Hîrtibaciului care a pășit pe calea colectivizării agriculturii. Ca rezultat al muncii în comun, puterea economică a celor două gospodării colective a crescut și odată cu aceasta și nivelul de trai al țăranilor

colectiviști. Case noi, sănătoase și luminoase, ridicate de colectiviști în ultimii ani, lumina electrică, au schimbat înfățișarea comunei.

Alături de căminul cultural și cinematograf, biblioteca sătească, înființată în anul 1956, contribuie la culturalizarea și ridicarea tehnico-profesională a colectiviștilor din Roșia. Ea este îndrăgită și cercetată de tot mai mulți colectiviști români, germani și romi, tineri și vârstnici, bărbați și femei. 52,6% din populația comunei Roșia a fost în anul 1958 cititoare la bibliotecă, fiecare colectivist citind în medie 13 cărți.

Activitatea bibliotecii sătești din Roșia este strâns legată de consolidarea gospodăriilor agricole colective, de îndeplinirea sarcinilor ce le revin în anul acesta. Pentru aceasta, biblioteca și-a întocmit un plan de acțiune în vederea sprijinirii prin carte a campaniei agricole de primăvară și vară.

Ca măsuri organizatorice s-au prevăzut: lărgirea colectivului bibliotecii cu agronomii de la g. a. c., brigadieri și colectiviști frunțași, completarea fondului de cărți al bibliotecii cu cărți și broșuri noi despre întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist al agriculturii, mărire producției și productivității agriculturii, ramurile și principalele plante de cultură din economia comunei, de popularizare a experienței colhozurilor din U.R.S.S. și a gospodăriilor agricole colective din țara noastră.

Numărul cercurilor de citit va fi sporit de la 8 la 10, iar activitatea lor va fi dusă pe baza unor planuri de lectură ca: Dezvoltarea avutului obștesc, preocupare de seamă a colectiviștilor; Cultura sfeclei de zahăr, o cultură rentabilă; Creșterea animalelor sporește avutul obștesc și valoarea zilei-muncă, etc.

Pentru popularizarea cărților s-au prevăzut expoziții cu teme ca: Să sporim avutul obștesc și valoarea zilei-muncă, prin creșterea animalelor; Creșterea producției de cereale, temelia dezvoltării gospodăriei noastre colective; Cartea agrotehnică ne ajută să obținem recolte bogate, panouri

pe teme ca: Să cunoaștem planul de producție al gospodăriilor noastre, fotomontaaje, prezentarea și lectura în grup a unor broșuri cum sînt: Reguli agrotehnice pentru principalele plante de cultură, Solul și însușirile lui de prof. D. Davidescu, Nutriția plantelor și îngrășămintele de prof. A. G. Șestacov, Despre sămînță și metode de semănat, Lucrările pregătitoare pentru însămînțările de primăvară, etc. N-au fost omise nici lecturile în grup la bibliotecă și cercurile de citit în limba germană, pentru care s-au indicat lucrările respective.

Planul de acțiune mai prevede organizarea unor consfătuiri cu cititorii despre cărțile: Cultura porumbului de G. Ionescu-Sisești, Sfaturi agricole de ing. Dincă Dumitru și Peste 2.500.000 lei venit anual la g. a. c. și concursuri gen „Cine știe, ne spune” pe temele: Planul de dezvoltare al gospodăriei noastre în următorii doi ani și Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii.

Sînt indicate a fi folosite materialele bibliografice de recomandare, în special liste bibliografice ca: Să învățăm din experiența altora, Ce să citim despre cultura legumelor, Ce să citim despre creșterea animalelor, Ce să citească brigadierul, Cărți agrotehnice noi, intrate în bibliotecă.

Munca cu ziarul și cu diafilmul în propaganda agrotehnică are un rol însemnat. De aceea, colectivul bibliotecii va organiza în perioada muncilor agricole, cu ajutorul brigadierilor, la locul de muncă, pe brigăzi sau echipe, lectura materialelor din presa centrală și locală cu privire la mersul campaniilor agricole; la vitrina cu ziare se vor face afișări zilnice, subliniindu-se sau încadrîndu-se materialele privitoare la muncile agricole și inițiativele creatoare ale țăranilor colectiviști din raion, regiune sau din țară.

Săptămînal la bibliotecă, la colțul roșu al g. a. c., sau cercurile de citit, se vor proiecta diafilmele: Folosirea gunoiului de grajd, Semănatul în cuiburi așezate în pătrat, Creșterea vițelilor, Noi rase de

animale, Stupăritul pastoral, Mecanizarea agriculturii, Construim socialismul la sate, U.R.S.S. fara celei mai înaintate agriculturi, Agricultura U.R.S.S., Bulgaria, împrumutate din fondul de diafilme al bibliotecii raionale. Pentru formarea unui fond propriu de diafilme, biblioteca și-a propus să-și procure diafilmele cu conținut legat de practica agricolă.

Pornind la aplicarea planului de acțiune, colectivul bibliotecii a organizat în primul trimestru al anului acesta citirea în colectiv la bibliotecă a broșurilor: **Reguli agrotehnice pentru principalele plante de cultură, Lucrările pregătitoare pentru însămînțările de primăvară, Folosirea îngrășămintelor locale.** La colțul roșu al gospodăriei agricole colective, biblioteca a realizat expoziția **Creșterea producției de cereale, temelia dezvoltării gospodăriei noastre colective, cu secțiunile: Pentru executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară și întreținerea culturilor, aduce sporirea producției la hectar.** La sediul bibliotecii a funcționat o altă expoziție: **Cartea agrotehnică ne ajută să obținem recolte sporite înso-**

țită de un citat referitor la sarcinile creșterii producției la hectar și grafice comparative ale producției medii la hectar obținută în 1958 de către colectivitățile din Roșia. Tot la bibliotecă s-au expus două fotomontaje: **Măsurî tehnice minime pentru stăvilirea eroziunii solului și Dăunători și boli la pomi fructiferi și combaterea lor.**

În cercurile de citit, s-a făcut lectura unor broșuri legate de pregătirea și desfășurarea campaniei de însămînțări și întreținerea culturilor. Prezentarea broșurilor: **Folosirea îngrășămintelor, Să sporim neconținut producția agricolă, Cum putem îmbunătăți rasele de oi, Creșterea vișeilor** a fost însoțită de proiectarea diafilmelor cu subiect adecvat.

Pe panoul Biblioteca vă recomandă, așezat în locurile mai frecventate, au fost expuse liste de recomandare pe diferite teme din agricultură.

Rezultatul activității desfășurate de colectivul bibliotecii nu a întârziat să-și arate roadele; pînă acum, majoritatea populației comunei este înscrisă la bibliotecă, iar cartea agrotehnică are o largă circulație.

Noi lucrări de agrotehnică în atenția bibliotecarilor

Cea mai importantă problemă în activitatea bibliotecilor este popularizarea cărților agrotehnice. Inceperea campaniei agricole de primăvară face necesară o intensificare a activității cu cartea în acest domeniu și găsirea celor mai adecvate forme de muncă în acest scop.

Ceea ce se cere în primul rînd, este ca bibliotecarii să aleagă cărți corespunzătoare acestei campanii agricole și pe cît posibil cărțile cu cele mai noi aplicații agrotehnice. Pentru popularizarea și difuzarea cărților agrotehnice, bibliotecarii au la îndemînă diferite metode. Printre acestea se numără și

organizarea de conferințe legate de tematica muncilor agricole, în legătură cu care se face, de obicei, recomandarea cărților agrotehnice existente la bibliotecă, care tratează aceleași subiecte.

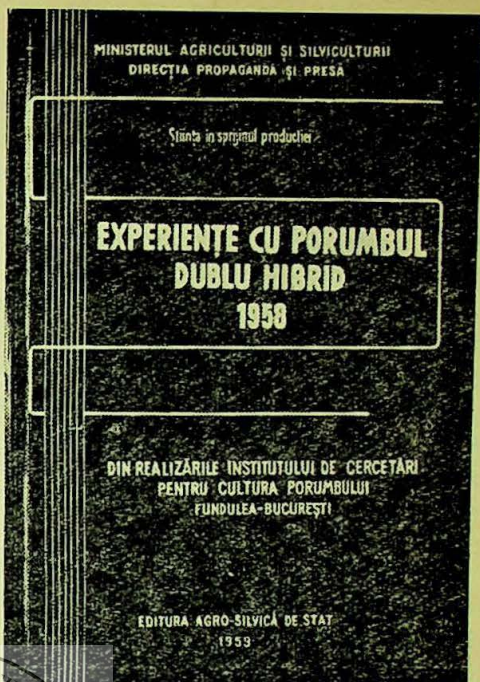
În organizarea unor astfel de conferințe, bibliotecile pot folosi broșurile editate în acest scop de Editura Agrosilvică de Stat, prin Direcția Propagandă și Presă din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Iată câteva din cele mai recente broșuri apărute și care sînt tot atît de indicate a fi difuzate direct la cititori:

10 ani pe drumul belșugului (București, 1959, Editura Agrosilvică de Stat, Colecția „În ajutorul membrilor gospodăriilor agricole colective și al cooperativelor agricole de producție”) este o conferință care își propune să scoată în evidență succesele agriculturii socialiste în cei 10 ani care s-au împlinit de la înființarea primelor gospodării agricole colective. O dată cu aceasta se subliniază, pe bază de date comparative concrete, superioritatea agriculturii socialiste față de agricultura din sectorul individual, unde producția medie la hectar este cu mult mai mică. Explicația este simplă: în gospodăriile agricole se aplică metode agrotehnice avansate și se poate spune că astăzi colectiviștii noștri au acumulat în această direcție o experiență pe care producătorul individual nu are posibilitatea să și-o apropie în aceeași măsură.

Un rol însemnat în creșterea producției l-au jucat nu numai metodele de muncă specifice în culturile de suprafață mare, dar și mecanizarea lucrărilor. Cointeresarea colectiviștilor printr-o justă retribuire a muncii a constituit, de asemenea, un factor important în ridicarea producției din sectorul socialist.

Arătînd în ce măsură s-au dezvoltat gospodăriile agricole colective, conferința aduce date și în legătură cu creșterea bineistării a colectiviștilor, dînd exemple de familii care au realizat venituri la care un țaran muncitor nici n-ar fi visat în trecut.

Broșura are un pronunțat caracter agitational și popularizarea ei în rîndurile țaranilor muncitori, trebuie să preocupe neapărat pe bibliotecarii de la sate.

Condiția unei recolte bogate este executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole. Începerea campaniei de primăvară pune în mod ascuțit necesitatea executării lucrărilor corespunzătoare, după ce au fost pregătite din perioada de iarnă condițiile necesare. Despre această problemă tratează broșura **Să executăm la timp și în bune condiții lucrările agricole de primăvară** (București, 1959, Editura Agro-Silvică de Stat). De reținut este sfatul ce se dă agricultorilor ca pentru suprafețele destinate culturii de floarea soarelui să se prefere semințele din soiul Vniimk, care este rezistent la boli și secetă și produce mai mult ulei (38—41%).

Sfaturile în legătură cu însămînțarea porumbului dublu hibrid, care dă recolte de 2—3 ori mai mari decît porumbul din soiurile locale, sînt susținute cu exemple din practica unor gospodării agricole fruntașe.

Deosebit de importante, în cadrul lucrărilor de primăvară, sînt alegerea îngrășămintelor și aplicarea lor, îngrijirea semănăturilor de toamnă mai ales cînd sînt acoperite de gheață, sau se găsesc sub apa

provenită din topirea zăpezii, dându-se o deosebită atenție îngrășării semănăturilor slab ieșite din iarnă.

În ce privește arătura de primăvară este mult mai avantajos să fie făcută cât mai timpuriu, după cum și însămînțarea nu trebuie făcută cu întârziere, dat fiind că în unele cazuri de întârziere la grâu, recolta poate fi mai mică cu 14 pînă la 40%.

Lucrarea mai conține o serie de sfaturi folositoare în ce privește lucrările de primăvară pentru legume și sfecla de zahăr.

Îndrumări în vederea obținerii unei recolte bogate la cultura sfeclei de zahăr se găsesc în broșura: **Cum putem obține recolte bogate de sfeclă de zahăr** (București, 1959, Editura Agro-Silvică de Stat).

Aceasta este tot o conferință care începe prin a arăta cum unele unități agricole din sectorul socialist de la noi au obținut recolte bogate, pe cînd altele deși au condiții optime, nu au dat producția ce s-ar fi cuvenit. Anul 1959 este socotit ca o cotitură în dezvoltarea acestei culturi, în care scop se arată cele mai bune măsuri agrotehnice ce trebuie folosite.

În primul rînd, vine în considerație alegerea terenului, ținîndu-se seama de condițiile premergătoare, acestea fiind de preferință mazărea, borceagul, fasolea, trifolul, lucerna, cerealele de toamnă și de primăvară, cartofii și porumbul. Urmează îngrășarea și pregătirea terenului în primăvară cu ajutorul îngrășămintelor naturale și chimice pe care sfecla le suportă cel mai bine. Alegerea seminței trebuie făcută cu cea mai mare grijă, iar semănatul din timp contribuie la obținerea unei producții ridicate.

Îngrijirea culturilor este explicată pe înțelesul oricui, arătîndu-se epocile cînd trebuie aplicate prașilele, răritul și măsurile de irigare, acestea din urmă dovedindu-se foarte eficiente.

Broșura se ocupă mai departe cu problema combaterii dăunătorilor, iar în încheiere, după sfaturile ce se dau pentru o cît mai bună recoltare, se arată condițiile avantajoase pe care statul le acordă cultivatorilor de sfeclă.

Cum putem obține recolte bogate de floarea soarelui (București, 1958, Editura Agro-Silvică de Stat) e o lucrare de mare utilitate în anul acesta cînd, potrivit sarcinilor trasate de partid și guvern, producția de floarea soarelui trebuie să fie mult sporită.

Sînt recomandate măsurile ce trebuie luate în acest scop, în primul rînd, alegerea terenului corespunzător cerințelor acestei culturi și apoi alegerea plantelor premergătoare, cele mai bune rezultate fiind obținute prin semănarea floarei soarelui după leguminoase, cereale de toamnă și de primăvară, și inul de ulei.

Pregătirea corectă a terenului printr-o desmiriștire făcută la timp și în condiții bune, asigură sporuri considerabile de recoltă. Îngrășarea culturii joacă un rol deosebit de important și recomandările cuprinse în broșură au în vedere toate soiurile de îngrășăminte naturale și chimice care pot fi folosite. De asemenea, prezintă un mare interes aplicarea prevederilor agrotehnice în ce privește însămînțarea, precum și măsurile ulterioare, cînd planta se dezvoltă și necesită anumite îngrijiri, care dacă sînt făcute la vreme și potrivit îndrumărilor stabilite de specialiști, asigură recolte mari.

Ca și celelalte plante din agricultură, floarea soarelui este primejduită de o serie de dăunători, dar împotriva lor există mijloace moderne de combatere care înlătură orice pierdere de recoltă dacă sînt folosite la timp și în condițiile descrise în broșură.

Lucrarea se încheie cu precizarea avantajelor pe care statul le oferă producătorilor care cultivă floarea soarelui din soiul Vniimk, acest soi dînd cele mai mari recolte. (2000 kg. semințe la hectar).

În țara noastră se cultivă mari suprafețe de porumb, a cărui producție reprezintă o puternică pîrghie economică, dat fiind că în afară de hrană umană și animală, această cereală are întrebuințări ca materie primă în industria amidonului, glucozei, spiritului etc.

Iată de ce, popularizarea cărților care scot în lumină cele mai bune metode de cultură, constituie o sarcină de bază a biblio-

tecilor noastre, mai ales pentru acelea care activează în regiuni unde cultura porumbului deține suprafețe însemnate.

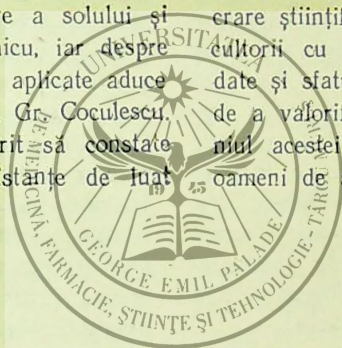
Recent a apărut o asemenea carte care conține o relatare a realizărilor Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea-București în experimentarea porumbului dublu hibrid în anul 1958, în condiții variate de climă și sol, — relatare prezentată de mai mulți specialiști. Cartea se numește **Experiența cu porumbul dublu hibrid 1958** (București, 1959, Editura Agro-Silvică de Stat). Primul capitol este scris de profesorul dr. Săulescu care înfățișează rezultatele experiențelor cu un număr de 130 hibrizi dubli proveniți din U.R.S.S., R. P. Ungară, S.U.A. și Canada, stabilind superioritatea hibrizilor dubli.

Al doilea capitol privește experiențele făcute cu lucrările de pregătire a solului și este scris de prof. dr. I. Staicu, iar despre experiențele cu îngrășămintele aplicate aduce date extrem de interesante dr. Gr. Coculescu.

Experiențele au mai urmărit să constate care sînt cele mai bune distanțe de luat

în seamnă la semănat, problemă asupra căreia aduce o serie de referințe candidatul în științe N. Șarpe, iar în problema irigației referă prof. dr. N. Hulpoi. Mecanizarea culturii porumbului hibrid a fost urmărită de ing. M. Gheorghiu, iar urmărirea experiențelor cu combaterea dăunătorilor a revenit specialiștilor dr. A. Hulea și ing. Fl. Paulina. Cartea mai conține capitole despre rezultatele obținute în experiențele cu valorificarea porumbului hibrid ca hrană pentru animale (prof. dr. Gh. Baia) după care urmează concluziile. Acestea arată că chiar în unele condiții de secetă, hibrizii dubli s-au dovedit superiori soiurilor de porumb raionate și hibrizilor între soiuri, fiind mai rezistenți la cădere și față de boli, mai avantațoși la recoltarea mecanică.

Experiența cu porumbul hibrid este o lucrare științifică care poate fi citită de agricultorii cu nivel mediu. Ei vor găsi aici date și sfaturi care le vor oferi posibilitatea de a valorifica ultimele constatări în domeniul acestei culturi făcute de specialiști și oameni de știință de la noi.

In sprijinul activității practice **a PIONIERILOR**

CONTRIBUȚIA BIBLIOTECII

La Palatul pionierilor din Capitală se desfășoară o variată activitate cultural-educativă cu copiii. În cele peste 50 de cercuri, pionierii de la toate școlile din București au posibilitatea să-și dezvolte aptitudinile artistice, sportive, tehnice sau științifice și să-și îmbogățească cunoștințele. În acest complex de activități, biblioteca Palatului pionierilor își dă și ea contribuția la formarea viitorilor cetățeni ai patriei noastre. Înființată în anul 1950, odată cu inaugurarea Palatului pionierilor, biblioteca numără astăzi peste 35.000 volume. Numai din luna octombrie și pînă în luna decembrie a anului trecut, biblioteca a fost vizitată de peste 6436 de pionieri.

O sarcină importantă pe care biblioteca și-a pus-o încă de la început, este ajutarea elevilor pentru îmbogățirea cunoștințelor predate la școală. Aceasta se reliefează printr-o strînsă legătură cu responsabilii celorlalte cercuri, care indică bibliotecarei cărțile de care copiii au nevoie și prin organizarea de acțiuni comune, menite să întregască unele cunoștințe. Astfel, pionierilor care frecventează cercul micilor matematicieni li s-au recomandat *Geometria creativă* de Iosub; micilor chimiști, *Pe căile chimiei* de A. Solomon; celor care fac parte din cercul de telecomunicații, *Telecomunicații prin fire* de Boghițoiu; celor din cercul de navomodele, *10 modele* de Abramov; cercurilor artistice li s-au recomandat cărți ca *Pregătim o serbare* de M. Soș și *Teatru pentru pionieri*.

Biblioteca are o strînsă legătură cu cercul „Prietenii cărții” căruia i se pun la dispoziție cărțile de care au nevoie membrii acestui cerc. Pe lîngă aceasta, s-au organizat și diferite acțiuni comune: numeroase întîlniri cu autorii cărților pentru copii și conferințe despre unii scriitori. În întîlniri între scriitori și cititori s-au organizat asupra cărților *Păunașul codrilor* de V. Eftimiu, *Basme* de D. Corbea, *Așa am învățat carte* de M. Sîntimbreanu și altele. Înaintea fiecărei întîlniri, copiii se pregătesc recitînd cărțile ce urmează a fi discutate. Pionierii participă cu bucurie la discuțiile asupra cărților, arătînd ce le-a plăcut, punînd întrebări sau ridicînd unele păreri critice. La întîlnirea care a avut loc asupra cărții *Nuielușa de alun* de Călin Gruia, copiii au pus numeroase întrebări autorului ca de pildă: ce l-a determinat pe scriitor să scrie această carte; dacă eroii sînt adevărați sau imaginari; de unde s-a inspirat; cît timp i-a trebuit autorului ca să termine cartea etc.

Biblioteca folosește, în scop educativ, aniversarea sau comemorarea evenimentelor importante. Astfel, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne, s-a organizat împreună cu cercul „Prietenii cărții” o șezătoare literară unde s-au citit *Moș Ioan Roată* și *Unirea* de Ion Creangă și din poeziile lui Vasile Alecsandri. Cu prilejul împlinirii a 26 de ani de la eroicele lupte ale cefeștilor din februarie 1933, s-a inițiat o întîlnire între muncitori de la atelierele

Un aspect a sălii de lectură a bibliotecii Palatului pionierilor

C.F.R. „Grivița Roșie” și membrii cercului micilor istorici. Cu acest prilej, li s-a evocat copiilor o pagină emoționantă din lupta pentru pâine și libertate a proletariatului nostru.

O strânsă colaborare este și între cercul de tipografie, care funcționează în cadrul Palatului pionierilor și bibliotecă. Membrii acestui cerc ajută biblioteca la legatul cărților și repară pe cele deteriorate. S-au organizat de asemenea, vizite la diferite tipografii din Capitală. Astfel, copiii au putut vedea numeroasele operațiuni pe care trebuie să le parcurgă o carte pînă ce ajunge în mîna lor, ceea ce le-a insuflat respectul pentru carte, pentru cei ce o tipăresc și pentru o mai bună păstrare a ei.

Deoarece mulți dintre cititorii bibliotecii Palatului pionierilor sînt și cititori ai bibliotecilor raionale sau de cartier, biblioteca Palatului pionierilor a inițiat întîlniri între pionieri și bibliotecarii acestor biblioteci. În aceste întîlniri se fac informări micilor cititori despre cărțile cele mai bune aflate în bibliotecile din cartierul sau raionul respectiv. O astfel de întîlnire a fost cu bibliotecarii de la Biblioteca nr. 10, care au informat pe pionieri despre cărțile pentru copii aflate în biblioteca lor, despre munca cu cartea în sala de lectură și secția de împrumut. În legătură cu felul cum trebuie păstrată și citită o carte, s-au dat exemple concrete de cititori conștiințioși, precum și exemple de copii care nu respectă terme-

nele de împrumut, murdăresc sau deteriorează cărțile și cum au fost ei îndreptați.

Munca de educare a pionierilor în spiritul dragostei față de carte se face și de la copil la copil. Biblioteca organizează în acest scop convorbiri cu pionierii asupra felului cum trebuie să-și înzestreze biblioteca personală, cum să-și aranjeze și să-și păstreze cărțile la loc uscat, în dulăpioare.

În afară de strînsa legătură cu cercurile care activează în Palatul pionierilor, biblioteca Palatului pionierilor colaborează și cu unele școli din capitală, pentru o mai largă popularizare a cărții și îndrumarea lecturii cititorilor. Astfel, responsabilă bibliotecii de la școala nr. 121, care este profesoară de limba română, a fost ajutată să-și aranjeze fondul de cărți, să organizeze expoziții și

O întîlnire cu scriitorul Gh. Popescu organizată de cercul „Prietenii cărții”.

prezentări literare. La școala nr. 179 elevii au fost îndrumați spre bibliotecă, dându-se sfaturi pentru organizarea bibliotecilor școlare și de clasă.

Pentru extinderea popularizării cărții în rîndul unui număr cît mai mare de pionieri și școlari, colectivul de conducere al Palatului pionierilor a luat hotărîrea ca la începutul lunii februarie să ia ființă și o secție de împrumut pentru școlile din Capitală. Această secție va organiza biblioteci mobile în școli. Fondul acestor biblioteci se va alcătui pe baza unor liste cuprinzînd titlurile exemplarelor ce există în biblioteca

Palatului și care vor fi trimise profesorilor și instructorilor de pionieri, responsabili ai bibliotecilor mobile, pentru a-și alege cărțile de care au nevoie.

Pentru copiii care frecventează cercurile Palatului, împrumutul de cărți se face ținînd seama de recomandarea profesorilor de cerc, care cunosc preferințele și cerințele cititorilor respectivi. Completată cu secția de împrumut, biblioteca Palatului pionierilor își va aduce și mai mult contribuția la îmbogățirea cunoștințelor pionierilor, la o mai largă răspîndire a cărții în rîndul școlărilor, la educarea lor în spiritul dragostei față de carte.

UN BOGAT IZVOR DE ÎNDRUMĂRI

Una din sarcinile cele mai pline de răspundere în domeniul educației comuniste este creșterea unei generații noi, capabile să aducă o contribuție efectivă la marea cauză a construcției socialiste în patria noastră. Alături de părinți și de cadrele didactice din școli, un rol deosebit de însemnat în educarea copilului revine cărții, dar bineînțeles nu cărții în general, ci numai acelor cărți care pot fi asimilate de cei mici și care prin conținutul lor îi ajută să se formeze din punct de vedere cultural. Asemenea cărți sîdesc în copii trăsăturile de bază ale viitorilor cetățeni, caracterizate prin dragoste de muncă și respect față de adevăr, devotament față de patrie și cauza socialismului, pasiune pentru știință și cultură.

În acest scop, partidul și guvernul au încurajat și creat condiții specifice pentru tipărirea cărților de copii și care prezintă o proporție însemnată în volumul activității editoriale de la noi. Spre deosebire de ceea ce se întîmplă în țările capitaliste, unde de cele mai multe ori, cartea pentru copii constituie o afacere comercială și este

lăsată la bunul plac al editurilor ahtiate după câștig. În țara noastră editarea literaturii destinată celor mici se face după cele mai exigente criterii instructiv-pedagogice. În această privință stau mărturie diferitele colecții pentru copii, care sînt astfel întocmite încît se pot adresa cu succes unor copii de o anumită vîrstă, avînd ca scop să le faciliteze dezvoltarea însușirilor naturale, sau a unor anumite inclinații născute în contactul cu viața înconjurătoare.

Un aspect aparte al educației copiilor pe linia unor astfel de preocupări îl constituie cărțile care au fost editate în scopul stimulării activității practice a pionierilor și școlărilor, unele din ele făcînd chiar parte dintr-o colecție apărută sub această denumire (Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”). Întîlnim aici, lucrări scrise de specialiști și educatori, în paginile cărora copiii găsesc sfaturi și îndrumări pe înțelegerea lor, cu privire la felul cum își pot folosi mai bine timpul liber, desfășurînd o muncă extrașcolară folositoare în cadrul cercurilor

tehnice și artistice pe lângă școli și unități de pionieri, fie individual.

Copiii cu o sensibilitate pronunțată pentru artă, cei cu o pasiune arzătoare pentru probleme de tehnică, sau frământați de curiozitatea de a pătrunde tainele naturii și de a-și îmbogăți cunoștințele în direcția unor ramuri ale științei, copiii cu înclinare către activități practice, găsesc în aceste cărți un bogat izvor de sfaturi și îndrumări care le oferă putința să se dezvolte în domeniile preferate.

Pentru exemplificare vom alege câteva asemenea titluri. Prezentându-le, atragem atenția bibliotecarilor asupra acestei literaturi speciale, care dacă este bine folosită poate deveni în mâinile lor un adevărat instrument de educație.

Înainte de a trece la enumerarea acestor cărți, vom da două titluri care pot fi recomandate înșiși educatorilor și bibliotecarilor ca atare și care sînt în strictă legătură cu tema noastră, deoarece este vorba de cărți care oferă o orientare din cele mai bune asupra mijloacelor de educare cu maximum de rezultate a copiilor.

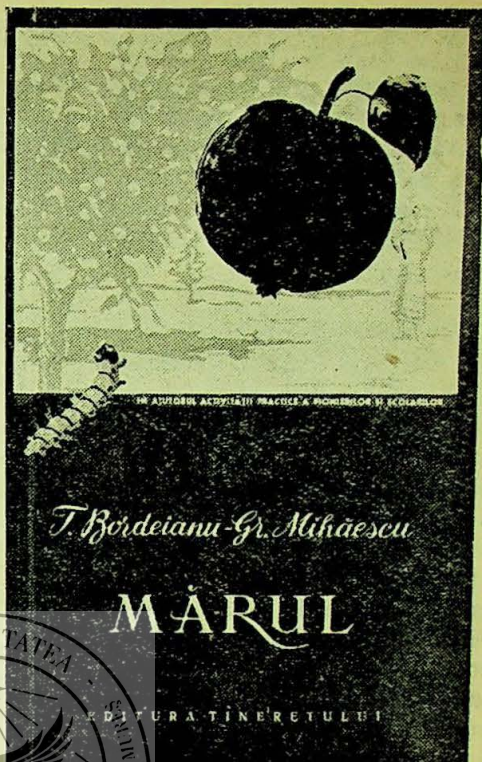
★

Să învățăm cu perseverență și siguranță (Buc., 1956, Editura tineretului — Colecția „Activitatea pionierească”) conține un capitol extras din lucrarea sovietică Cartea instructorului de pionieri și redă diferite forme și metode de lucru ale organizației de pionieri pentru formarea la copii a unei atitudini conștiente față de învățatură.

Lucrarea pune accentul pe modul cum trebuie folosit timpul liber al copilului, combatînd sistemul de a-l aglomera cu sarcini extrașcolare obositoare și fără vreo urmărire pentru educația lor.

★

Cea de a doua lucrare Educarea în spiritul muncii (Buc., 1956, Editura tineretului — Colecția „Activitatea pionierească”) sprijină munca educatorilor prin popularizarea experienței activității pionierilor sovietici în domeniul dezvoltării în rîndurile acestora a

dragostei de muncă, întipărirea în conștiința lor că munca este izvorul existenței omului.

În acest sens sînt expuse diferite forme ale muncii adecvate pentru copii — munca de învățatură, munca de educație fizică și munca de folos obștesc. Citindu-le, bibliotecarii vor găsi un îndreptar prețios în munca de îndrumare a activității practice a copiilor cu ajutorul cărții.

★

De cele mai multe ori înclinațiile copiilor se manifestă în primii ani de școală, cînd aptitudinile se cer larg încurajate. Acest lucru și-l propune broșura lui I. Korsun și E. Tolmaceva: **Material didactic din hîrtie și carton** (Buc., 1955, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlarii”), care ținînd seama de condițiile din școală, descrie ce posibilități infinite au școlarii de a confecționa din materiale ieftine — e vorba de hîrtie, carton, argilă, etc. — diferite piese în ajutorul procesului de învățămînt. De pildă: machete și hărți în relief pentru lecțiile de geografie, modele de locuințe antice, unelte și arme vechi pentru lecțiile de istorie, mulate după legume și fructe pentru lecțiile de botanică etc. Lucrarea conține și îndrumări cu privire la amenajarea în școală sau la unitatea pionierească a unui colț de lucru dotat cu materiale și scule necesare efectuării acestor lucrări.

★

Din aceeași categorie face parte cartea Elenei Sîmota Georgescu **Ne împodobim pomul de iarnă** (Buc., 1957, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlarii”). În paginile ei, copiii găsesc îndrumări asupra felului cum pot confecționa, cu mijloace simple și ieftine, diferite podoabe atrăgătoare pentru pomul de iarnă, după ce li se explică mai întîi ce reprezintă acest simbol în tradiția popoarelor. Steluțe de hîrtie, din celuloid sau din carton, figuri din coji de ouă sau din nuci, coșulețe etc. — toate acestea, copiii sînt învățați a le face singuri, dîndu-li-se totodată

și sfaturi unde să așeze, cît mai frumos pomul de iarnă.

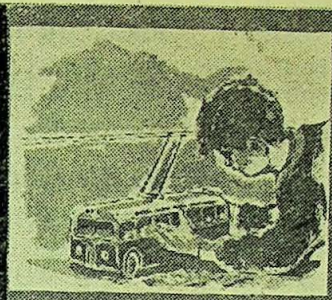
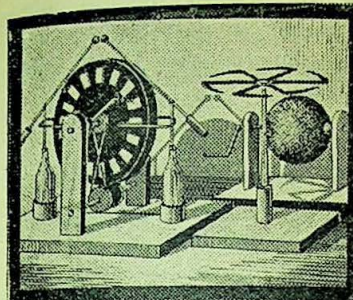
★

Adesea copiii sînt tentați să se apropie de probleme tehnice care în aparență sînt dificile. O inițiere justă, pe baza unor metode simple, deschide copilului cele mai frumoase perspective de dezvoltare în domeniul care-l atrage mai mult.

Printre cărțile care încurajează astfel de preocupări este și cea a lui A. Băltărețu. **Construiți aparate electrostatice** (Buc., 1956, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlarii”). Autorul descrie o serie de construcții ușoare cu care se pot face lucrări experimentale în domeniul electricității statice, pe baza cunoștințelor căpătate în școală. Asemenea experiențe, școlarul le poate efectua în laboratorul școlii sau al cercului, sau acasă la el, unde cu mijloace destul de simple, își poate amenaja un mic laborator. Cu aceleași mijloace simple, școlarul e învățat să execute piese cu care va putea îmbogăți laboratorul școlii.

★

Spiritul inventiv al copilului găsește o largă aplicație în construirea jucăriilor mecanice, care pot fi considerate ca premiza unei activități tehnice în dezvoltare. Despre această problemă se ocupă D. Manolescu în **Jucării mecanice** (Buc., 1957, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlarii”). După ce face o scurtă incursiune în trecut și citează cele mai frumoase jucării mecanice construite de oameni ingenioși în vechime și păstrate actualmente în muzee, autorul trece la descrierea mijloacelor pe care copiii le pot folosi pentru a-și construi singuri diferite jucării imitate după natură. Îmbinînd partea distractivă cu cea instructivă, lucrarea îndeamnă pe copii să construiască un cilindru bumerang, un mosorel cu motor, o tiribombă cu avioane, un tractor, o aerosanie, o moară cu aripi, o morișcă cu aburi, un vaporăș cu abur, etc., trezindu-le astfel interesul pentru unele probleme ale fizicii și mecanicii.

A. Baltareșu
**CONSTRUIȚI APARATE
 ELECTROSTATICE**

D. Manolescu
JUCĂRII MECANICE

E. Moskatov
**CONSTRUIȚI
 UN APARAT DE RADIO
 CU PICUP**

Tot D. Manolescu în lucrarea **Construiți ceasornice** (Buc., 1955, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”) după ce explică însemnătatea și istoricul ceasornicului, dă o serie de descrieri a unor ceasornice care pot fi confecționate foarte ușor de pionieri și școlari, cum ar fi ceasornicul cu cadran acționat cu nisip sau un ceasornic din lemn cu pendul. Descrierile sînt susținute de explicații asupra mecanismelor care intră în compunerea acestor ceasornice care, de asemenea, pot fi confecționate de orice pionieri, cu minim de efort și cheltuială.

★

Așa cum am arătat mai sus, copilul trebuie îndrumat spre confecționarea unor jucării care să aibe în același timp și o valoare practică educativă. Îndrumîndu-l să construiască tractoare, trezim întrînsul interese pentru problemele legate de tehnica agriculturii. E ceea ce urmărește A. Liseanu în **Modele de mașini agricole** (Buc., 1956, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”) care învață pe cei mici cum să construiască singuri, cu mijloace aflate ușor la îndemîna lor, diferite mașini folositoare în agricultură, ca de pildă, un plug, o cositoare, o seceră-

toare, un tractor electric etc. Odată cu îndrumările de rigoare, se dau și indicații asupra sculelor ce sînt necesare pentru construirea unor asemenea jucării.

★

Radioamatori atrage un mare număr de tineri, care ajung să-și construiască singuri diferite aparate de recepție. Ca un bun îndrumător pentru școlarii cu asemenea preocupări, se poate recomanda cartea lui E. Moskatov: **Construiți un aparat de radio cu picup** (Buc., 1957, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”). Micul cititor va găsi aici, pe lîngă îndrumări în legătură cu felul cum își poate confecționa singur unele piese, indicații pentru asamblarea și montajul aparatului, sfaturi pentru reglarea și acordarea aparatului, toate acestea fiind ușor de realizat după citirea atentă a acestei lucrări.

★

Să facem observații astronomice de Matei Alecsescu (Buc., 1957, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”) este poate una din cele mai citite lucrări în lumea pionierilor și școlărilor, dat fiind că cei mai mulți dintre ei nutresc interes pentru astronomie. Scopul broșurii este să deprindă pe tineri

cu unele lucrări de observație a cerului și pe care le pot face, fie cu ochiul liber, fie cu ajutorul unor instrumente ce și le pot construi singuri. Este interesant de remarcat, că în istoria astronomiei, contribuția amatorilor a fost deosebit de importantă, chiar dacă n-au avut posibilitatea să lucreze cu aparate speciale. Este tocmai ceea ce broșura urmărește să infiltreze în conștiința micilor observatori astronomi, pe care-i învață să persevereze și să lucreze sistematic, respectând principiile de observație stabilite de specialiști.

Mulți școlari și pionieri arată preferință culturii plantelor. Iată și pentru ei câteva cărți interesante:

I. T. Predescu: **Plante în laboratorul tinărilor micuriniști** (Buc., 1956, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”) e o lucrare care și propune să demonstreze rolul deosebit de important al plantelor în viața omului și prin aceasta să convingă tineretul asupra roadelor pe care le pot culege prin cultura lor sistematică. Explicațiile despre semințe și germinare, sol, nutriția plantelor, componența rădăcinii, a tulpinei — iată altele probleme pe care autorul le explică sugestiv pe cale experimentală, oferind amatorilor posibilitatea de a face aceste experiențe acasă, în laboratorul sau grădina școlii. Ei sînt îndemnați să nu se mulțumească cu experiențele descrise în carte, ci să caute și alte variante de cercetare atentă a însușirilor plantelor.

Th. Bordeianu și Gr. Mihăiescu: **Mărul**, (Buc., 1957, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”), este o lucrare care prezintă date referitoare la însemnătatea multilaterală a merilor și arată cum se sădește acest arbore, cu indicații pentru alegerea și pregătirea terenului înainte de plantare, cum înflorește și rodește. De asemenea, sînt descrise lucrările ce se cer în diferite anotimpuri, atrăgîndu-se atenția micilor pomicultori că recoltele mari sînt strîns legate de o bună în-

grijire a merilor. În încheiere, autorul subliniază rolul tineretului în dezvoltarea creșterii merilor, una din ramurile bogate ale pomiculturii naționale.

O altă carte **Grădinița de legume** de N. Nistor (Buc., 1956, Editura tineretului — Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”), conține îndrumări necesare tinerilor care îngrijesc mici grădinițe acasă la ei, în școală, sau la unitatea pionierească. Sînt expuse modele pentru cultura pătlăgelelor roșii, vinetelor, ardeilor, verzei, rădăcinoaselor, castraveților, dovleceilor, cepei, usturoiului, cartofilor, etc. Se dau sfaturi despre alegerea locului de grădină, îngrășămintele ce trebuie aplicate, felul cum să combată dăunătorii etc. Lucrarea e însoțită de un calendar al lucrărilor din grădinița de legume pe înțelesul și la posibilitatea oricărui școlar, mai ales pentru cei de la școli, care pot dispune de terenuri adecvate.

Pentru cei care iubesc plantele ornamentale de casă, cartea lui N. Verziliu: **Cum să îngrijim plantele de cameră** (București, 1955, Editura tineretului, Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”) aduce o serie de cunoștințe interesante, învățînd tineretul cum să îngrijească astfel de plante, locul unde să fie așezate în casă, cum să fie transplantate în primăvară și cum să fie apărate împotriva dăunătorilor.

E o carte care se adresează atît gustului artistic al tinerilor, cît și simțului lor practic, învățîndu-i să îmbine frumosul cu utilul, să se obișnuiască a iubi casa în care locuiesc, străduindu-se s-o facă pe cît posibil mai plăcută.

Pentru a crea ocupații practice elevilor în timpul liber, se recomandă ca ei eă se ocupe între altele și cu apicultura. Cartea lui M. Badea: **Să creștem albine** (București, 1956, Editura tineretului, Colecția „În ajutorul activității practice a pionieri-

lor și școlărilor“) este consacrată acestei îndeletniciri, tratată la nivelul tineretului amator. După ce se descrie viața albinelor într-o zi de vară la un stup în plină activitate, se dau amănunte asupra felului cum e alcătuit stupul și comportarea albinelor în interior. În continuare se arată ce lucrări sînt necesare pentru buna întreținere a stupilor și modalitatea de a se combate dăunătorii albinelor. Orice elev cu oarecare atracție pentru albine poate deveni astfel un bun apicultor.

★

Educarea tineretului în spiritul celui mai mare respect pentru avutul obștesc, se oglindește în lucrarea lui Al. Frațian: **Să ocrotim pădurea** (București, 1955, Editura tineretului. Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor“). Pădurea are o mare însemnătate pentru viața omului — datorită lemnului care are înființe întrebuințări, precum și faptului că atrăgînd ploaia, apără cîmpul de secetă și îl face să rodească mai bine. De aceea pădurea trebuie ocrotită împotriva dușmanilor ei: incendii, doborîturile de vînt, pășunatul, rozătoarele, diferite boli ale copacilor și „dușmanii cu 6 picioare“ — adică insectele care fac adevărate ravagii. În luptă cu acești dușmani, pionierii pot aduce o contribuție însemnată, ocrotind pădurile care reprezintă una din ramurile principale ale economiei noastre naționale.

★

Timpul liber al elevilor și pionierilor trebuie folosit în condițiile înclinațiilor și preferințelor personale. Pentru cei pasionați de pescuit, N. Moroșanu a scris broșura **Cu undița** (București, 1957, Editura tineretului. Colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor“) în care sub forma unei povestiri se dau sfaturi asupra pescuitului cu undița, una din cele mai plăcute îndeletniciri în orele libere. Sfaturile se extînd asupra posibilității tînrului pescar amator de a-și confecționa singur sculele de pescuit, fiind sfătuit totodată ce momeli să

folosească pentru diferite specii de pești. Ultimul capitol se ocupă de pescuitul în timpul iernii, sub copci.

★

Cît privește modalitatea pentru bibliotecari de a iniția acțiuni pentru popularizarea unor astfel de cărți în rîndurile tineretului, ea depinde nu numai de cunoașterea lucrării respective, ci și a felului în care școlarii și pionierii își petrec timpul liber acasă, în cercuri sau în taberele din perioada vacanțelor. Sugerăm în acest sens lectura cărții lui A. Weiss: **Flori de Mai** (București, 1957, Editura tineretului, Colecția „Activitatea pionierească“). Autorul a făcut parte dintre primii pionieri de la noi, a petrecut în multe tabere și povestește în mod atrăgător întîmplări de tot felul din viața acestor „flori de Mai“, cum sînt numiți pionierii, ale căror prime detașamente au luat naștere la noi în țară acum zece ani în ajunul zilei de 1 Mai și care este deci și sărbătoarea lor. Povestirile despre curaj și eroism, despre simțul datoriei și învățătură, despre disciplina liber consimțită și munca obștească pot fi citite cu acelaș interes atît de cei mici cît și de educatorii lor.

★

Cel mai vast cîmp de studiu în domeniul activității pionierești îl oferă însă neîntrecuta experiență sovietică. Cităm în această privință lucrarea lui B. Tartakovski: **Tabăra orășenească** (București, 1955, Editura tineretului) care se referă la organizarea unei tabere pentru școlarii din Harkov, rămași în localitate în timpul vacanței. Ni se povestește cum a decurs viața de tabără, unde unii copii au fost ajutați să desfășoare diferite activități practice: dulgheria, tîmplăria, radio, cultura florilor și legumelor, iar alții au confecționat piese și material variat pentru laboratorul taberei. Descrierea acestei tabere, în care eroii prezentați sînt absolut reali, poate sugera bibliotecarilor modul în care pot colabora cu școala și organizația de pionieri pentru stimularea activității practice a copiilor.

PROCESUL LITERAR

În străduința lor de a difuza cartea, de a ajuta la o mai profundă înțelegere a problemelor dezbătute, bibliotecarii ajutați de colectivele voluntare, formate din oameni de specialitate, folosesc diferite metode.

Interesant de remarcat este faptul că la majoritatea bibliotecilor, metodele folosite, deși în esență aceleași, capătă un anumit specific, după bibliotecă și categoria de cititori care predomină. Deși unele dintre ele par să nu aibă viabilitate ca metodă, sunt totuși concretizate în activitatea bibliotecarilor de a găsi noi forme de popularizare a cărții, pentru obținerea a noi categorii de cititori.

Observând că interpretarea unor lucrări este adesea mai atrăgătoare în special pentru cititorii începători, bibliotecarii au căutat să folosească unele metode în care dramatizarea este îmbinată cu expunerea, ca de pildă: De vorbă cu eroii cărții. Un alt mijloc este brigada artistică. Printr-un cuplet bine întocmit, ea poate prezenta o carte, iar printr-un text atrăgător se poate populariza biblioteca.

Metoda de bază pentru aprofundarea problemelor dintr-o carte rămâne tot consfătuirea cu cititorii. Organizată temeinic, ea dă posibilitate cititorului să analizeze și să exprime părerea lui proprie asupra temei sau cărții dezbătute, iar pe baza discuțiilor să tragă anumite concluzii, ajungându-se la o analiză, atât asupra conținutului cât și valorii ei artistice.

O altă formă de analiză profundă a cărții prin încadrarea acțiunii ei într-o anumită epocă și societate, este procesul literar. După cum arată și denumirea metodei, anumiți eroi și faptele lor — cuprinse într-o

carte — sint aduși în fața unui complet de judecată (care reprezintă concepția cititorului de azi). Pe baza evocării și analizei conținutului cărții — pe sistemul judecății obișnuit: acuzare, apărare, martori, — se dă verdictul, achitând sau condamnând pe eroii cărții respective, considerându-i victime sau reprezentanți ai societății respective.

Procesul literar nu este o metodă nouă; ea a fost folosită și înainte, nu în bibliotecă, ci de anumite cercuri culturale și numai pentru anumite cărți.

În ultimii doi ani, unele biblioteci au început și ele să organizeze procese literare, ca de pildă cel asupra cărții Ivan Ivanovici de Kopteaeva. În cursul anului 1958, biblioteca regională Stalin a organizat două procese literare în colaborare cu S.R.S.C. și Teatrul de Stat din localitate: unul asupra romanului **Doamna Bovary** de Gustave Flaubert și altul asupra romanului **Crimă și pedeapsă** de F. Dostoievski.

Cele două manifestări au îmbrăcat forma de desfășurare a unui proces obișnuit în care a existat un complet de judecată, format din: președinte, secretar, acuzare, apărare. După ascultarea actului de acuzare și după cuvântul martorilor, președintele a tras concluziile, aducând la cunoștința spectatorilor verdictul procesului. În felul acesta s-a procedat cu romanul **Doamna Bovary**.

Cit privește romanul **Crimă și pedeapsă** procesul literar a avut o prezentare deosebită. Momentele dramatice ale acțiunii romanului au fost evocate prin interpretarea artiștilor Teatrului de Stat. După această punere în cunoștință de cauză a spectatorilor cu acțiunea romanului, au început dez-

baterile propriu-zise ale procesului literar, încheiate cu verdictul președintelui.

Succesul de care s-au bucurat aceste procese literare în rândul cititorilor, a determinat biblioteca regională Stalin să le organizeze și în raioanele Mediaș și Făgăraș.

Un proces literar asupra schiței lui Caragiale **Domnul Goe**, a fost organizat de biblioteca regională din Birlad, în colaborare cu Teatrul de Stat.

La rândul ei, biblioteca raională Botoșani în colaborare cu Teatrul de Stat local a dezbătut în cadrul unui proces literar cartea **Ivan Ivanovici de Kopteava**. După prezentarea lucrării actrii în reconstituirea deznodământului au interpretat rolurile personajelor principale. Completul de judecată a apreciat vinovăția lui Ivan Ivanovici și a soției sale.

Biblioteca raională Suceava, împreună cu ansamblul „Ciprian Porumbescu” și Casa de creație, pregătesc procesul literar asupra cărții **Defăimarea lui Paganini** de Vinogradov.

Procesele literare sînt apreciate de public, ele ajutîndu-l la înțelegerea cărții și la justa interpretare a acțiunii.

Pe marginea proceselor literare organizate pînă în prezent se impun cîteva concluzii pe care am dori să le supunem discuției. Unele probleme clarificate cu contribuția bibliotecarilor ar asigura o mai bună organizare a procesului literar în viitor.

În general, au fost alese lucrări care se pretează a fi supuse unui proces literar. Totuși trebuie obiectat asupra tematicii care în special tratează trecutul, foarte puține cărți referindu-se la problemele legate de construirea socialismului. Astfel nu s-au organizat procese literare în jurul unor eroi ca Grigorie Melehov din **Pe Donul liniștit**, Evghenii Sizov din **Atelierul de foc** de Polevoi, Ilie Barbu din **Desfășurarea** de Marin Preda etc.

Organizarea propriu-zisă a proceselor literare necesită a fi dezbătută pe larg. Procesul literar se bucură de mult succes, atrăgîndu-l pe cititor, care poate urmări

evoluția anumitor probleme din carte în forma palpitantă a unei judecăți, ca la tribunal. Totuși unii bibliotecari uitînd scopul procesului literar, sau poate neavîndu-l clar în minte, dau proceselor literare o desfășurare artistică care pe lingă că dăunează analizării conținutului, abate atenția cititorului de la scopul urmărit. În cazurile cînd unele scene sau fragmente din carte trebuie să fie interpretate de actori, întregul proces literar se transformă într-o reprezentație teatrală, unde publicul urmărește atent jocul actorilor preocupîndu-l foarte puțin aspectul judecății ca atare și concluziile ce urmează a fi trase. Unele biblioteci ca cea de la Basarabi, raionul Medgidia, punînd un accent deosebit pe latura dramatică, au mers pînă la scenarizarea completă a acțiunii cărții. Această scenarizare în majoritatea cazurilor nu reușește să redea ideile și conținutul cărții respective.

La un proces literar, ca la orice metodă de altfel, prima problemă care trebuie clarificată este scopul pe care îl urmărește. Altfel pentru bibliotecar cit și pentru cititori scopul trebuie să fie clarificarea conținutului cărții, scoaterea în evidență a tuturor problemelor ce le ridică ea și plasarea lor în societatea și epoca respectivă. De aceea, cartea este adusă în discuție, în fața publicului. Prezentarea cărții la procesul literar poate fi făcută sub diferite forme. Fie că grefierul citește actul de acuzare, adică expune acțiunea cărții, fie că este un prezentator, fie că anumite fragmente mai reprezentative sînt interpretate de actori în fața publicului imbinîndu-se astfel interpretarea artistică cu expunerea faptelor, — toate laolaltă constituie un mijloc de a introduce publicul în miezul subiectului, ajutîndu-l să poată participa și urmări cu interes acuzarea și apărarea, pe baza cunoașterii faptelor și a unei impresii făcute. De altfel, această operațiune este asemănătoare cu expunerea ce se face la o consfătuire cu cititorii. Ceea ce este caracteristic procesului literar și nu găsim la alte metode sînt martorii care vin să completeze expunerea printr-o serie de

amănunte importante, pentru o mai temeinică însușire a conținutului cărții și care în același timp exprimă păreri dictate de poziția eroilor în societatea respectivă.

Reușita procesului literar, adică a pătrunderii cât mai bine a problemelor dezbătute, depinde într-o foarte mare măsură de apărarea și acuzarea care analizează faptele petrecute în lumina concepțiilor societății noastre, a cititorului de azi.

Analizând faptele eroilor care sînt aduși în fața judecății, se dezvăluie în același timp moravurile societății în care se petrece acțiunea, ce au împrumutat eroii cărții de la societatea respectivă și se scoate în evidență totodată contribuția și atitudinea personală a fiecărui erou care s-a făcut sau nu exponentul unei anumite clase sau al unei anumite mentalități.

De mare însemnătate este felul în care se întocmește acuzarea și apărarea. Ea trebuie să fie convingătoare și în același timp interesantă pentru a captiva pe cititori.

Procesul literar este o metodă avansată, el nu se adresează cititorilor începători, ci cititorului încercat, care cunoaște în majoritatea cazurilor cartea și cărui procesul literar vine să-i rectifice o impresie făcută, să-i completeze anumite date și fapte pentru o mai justă înțelegere a conținutului. O zicală chinezească spune „Citesc o carte; am bucuria de a găsi un prieten; recitesc o carte și simt bucuria de a regăsi un prieten vechi“. Procesului literar i se potrivește foarte bine această zicală. Aici vin în majoritatea cazurilor cititorii care se întîlnesc cu acești „prieteni vechi“ și pe care de multe ori îi văd într-o lumină nouă, fiind ajutați să-i vadă așa cum sînt.

Procesele literare organizate pînă acum au fost ținute asupra unor opere literare recunoscute — Ana Karenina, Doamna Bovary, Verișoara Bette. Pentru oricare cititor, aceste cărți ridică o serie de probleme și impresii. O lămurire și completare a lor nu face decît să-l ajute la formarea unei păreri și concluzii juste.

Bibliotecarii dispun de o gamă variată de metode, care pot fi aplicate după operă și cititor. O metodă bună pentru o broșură de popularizare și cititorii începători, aplicată la o lucrare științifică și un cititor avansat nu vor da rezultate și invers. Sîntem deci de părere că procesul literar este o metodă bună care trebuie să fie folosită de bibliotecile noastre, dar ținînd seama de lucrările și cititorii cărora se adresează.

Pentru a da posibilitate cititorilor să pătrundă mai bine conținutul lucrărilor, sîntem de părere că procesul literar trebuie să aibe un caracter cît mai sobru. De aceea, expunerea trebuie să fie făcută în așa fel ca să aducă sala în atmosfera corespunzătoare acțiunii cărții. Pentru o bună reușită a organizării procesului literar, este bine ca în calitate de apărători și acuzaatori să fie atrase cadre de specialitate (avocați, care au priceperea de a apăra).

O bună pregătire și studiere a martoriilor (care nu este nevoie să fie costumați, în schimb să știe să scoată în evidență anumite fapte sau situații care vor ajuta la apărarea cît și acuzării) este de asemenea, o condiție esențială a reușitei unui proces literar.

Este foarte bine că în organizarea proceselor literare bibliotecile colaborează cu colectivele unor teatre și instituții de cultură. Cîteva scene semnificative pot fi chiar interpretate. Aceasta însă la început sau ca încheiere, urmînd ca procesul literar să se ocupe exclusiv de analiza și judecarea operei. În general trebuie asigurat ca publicul participant să cunoască lucrarea și să nu vină ca la un spectacol de teatru. De aceea este foarte bună inițiativa bibliotecii raionale din Cîmpulung, care în colaborare cu Comitetul de femei pregătește procesele literare: **Baltagul** de Mihail Sadoveanu pentru cititorii din oraș și **Lența** de Francisc Munteanu pentru cititorii de la sate, la bibliotecile comunale. Cartea se popularizează din timp ca și la consfătuire, se citește de fiecare participant. La proces, după prezentarea cărții, un grup de intelectuali din oraș vor forma completul de judecată.

Din experiența BIBLIOTECILOR SOVIETICE

O discuție interesantă

Instituțiile cultural-educative din Uniunea Sovietică desfășoară o bogată și multilaterală activitate. Cluburile, bibliotecile întocmesc un program variat, dând posibilitate fiecărui om al muncii de la orașe și sate să-și poată petrece cât mai plăcut timpul liber, citind o carte sau participând la diferite manifestări culturale.

Una din condițiile principale care asigură dezvoltarea unei asemenea activități este atragerea unui larg colectiv voluntar în munca de zi cu zi a instituțiilor cultural-educative. Membrii colectivului voluntar, recrutați în deosebi din rândurile intelectualilor s-au dovedit a fi adevărați entuziaști în îndeplinirea sarcinilor ce le revin. Ei răspund de diferitele cercuri ce funcționează în cadrul cluburilor, sprijină conducerea instituțiilor cultural-educative în organizarea tuturor acțiunilor inițiate.

Ținând seama de antrenarea tot mai largă a populației în jurul instituțiilor cultural-educative, în numărul 1 din acest an al revistei „Klub“ a apărut un interesant articol, semnat de K. Alekseev, care ridică problema încredințării conducerii instituțiilor cultural-educative celor ce-și dedică întregul timp liber activității de culturalizare a maselor. De la început, autorul articolului precizează că se referă la cluburile mici, cu volum restrâns de activitate.

În susținerea propunerii sale, K. Alekseev pornește de la aportul colectivelor volun-

tare în dezvoltarea muncii cultural-educative de masă, arătând necesitatea participării unora din membrii acestor colective și la conducerea cluburilor. Viața dovedește că de multe ori promovarea ca responsabil, a unor membri ai colectivului voluntar, care îndrăgesc clubul și au capacități organizatorice și spirit de inițiativă, dă rezultate dintre cele mai bune. Totuși, deoarece unele cluburi nu pot să lucreze fără un salariat, autorul articolului sugerează că acestuia nu trebuie să-i fie încredințată conducerea clubului, ci numai răspunderea pentru problemele economice și financiare. K. Alekseev este de părere că numirea voluntarilor, în deosebi a intelectualilor, în posturile de responsabili ai cluburilor, va stimula inițiativa maselor. În continuare, el dezbate problema folosirii cu mai mult curaj a comsomoliștilor în această muncă, sprijinindu-se pe participarea înflăcărată a tineretului sovietic la construirea caselor de cultură, la buna lor amenajare, la conducerea centrelor de amatori. Pornind de la cuvântarea rostită de N. S. Hrușciiov la cel de-al VIII-lea Congres al Comsomolului, se subliniază în articol că fiecare comsomolist are datoria să înțeleagă că el trebuie să fie inițiatorul și sufletul activității cultural-educative. În acest sens, se relevă experiența clubului unei mici fabrici de unt, din satul Pavlov. Cu toate că aci responsabilul clubului era salariat, activitatea era

mesatisfăcătoare. Odată cu plecarea responsabilului, activitatea a sistat complet. Deși discutată de multe ori în organizația sindicală, problema clubului a rămas nerezolvată. Atunci au acționat tinerii. La inițiativa secretarului organizației raionale a comsomolului, tinerii din fabrică au ținut o ședință, avînd la ordinea de zi problema: **Dacă conducerea clubului poate fi încredințată unui voluntar.** În urma ședinței, a fost numită în funcția de responsabil al clubului, comsomolista Valea Kulikova, cunoscută pentru energia ei. De atunci, deși întreaga activitate se bazează numai pe voluntari, lucrurile s-au schimbat complet.

Comsomoliștii știu că vor avea de înfruntat greutăți, însă sînt hotărîți să ducă munca pînă la capăt, să dovedească tuturor, că activitatea clubului poate să fie interesantă și plină de conținut, atunci cînd în fruntea lui se găsește un cadru voluntar priceput.

Discuția începută în paginile revistei „Klub“ este deosebit de utilă și pentru lucrătorii bibliotecilor noastre, lucrările consfătuirii pe țară a bibliotecarilor din decembrie 1958, punînd cu acuitate necesitatea unei antrenări cît mai largi a maselor de oameni ai muncii în activitatea bibliotecilor.

Cartea în septenal

Prin adoptarea și înfăptuirea gigantului program constructiv trasat în raportul tovarășului N. S. Hrușciov, cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, comunismul va deveni într-un termen istoric apropiat o realitate vie.

Marșul spre comunism va fi înfăptuit de oameni noi, cărora le sînt deschise orizonturi nelimitate. În această direcție, o deosebită importanță se acordă cărții, armă ascuțită a partidului în munca de educare comunistă a celor ce muncesc.

Planul septenal crează condiții deosebit de favorabile pentru activitatea editurilor sovietice. Poporul sovietic se mîndrește pe drept cuvînt cu dezvoltarea activității editoriale în anii puterii sovietice. Marea Țară a socialismului ocupă primul loc în lume în ce privește numărul tipăriturilor.

Numai anul trecut, au fost editate 60.000 de titluri într-un tiraj de 1,1 miliard exemplare. Față de 1928, tirajul cărților a

crescut cu 4,1 ori. În 1965, poporul sovietic va căpăta 1,6 miliarde cărți, sau în medie 6,5 cărți pe cap de locuitor.

Partidul și guvernul s-au îngrijit ca să asigure baza materială tehnică a condițiilor editoriale pentru apariția cărților. Nu de mult a apărut o hotărîre despre dezvoltarea industriei poligrafice, care prevede construirea de noi și mari combinate poligrafice. Tipografiile vor fi înzestrate cu utilajul tehnic cel mai perfecționat, se vor crea zeci de întreprinderi poligrafice noi, pentru satisfacerea nevoilor editurilor locale. Se prevede sporirea producției de hîrtie, a cartonului și a altor materiale necesare industriei tipografice.

Străduindu-se să traducă în viață marile sarcini ce le stau în față, editurile sovietice au prevăzut publicarea unui număr bogat de titluri, care să corespundă nevoilor maselor de cititori, construcției societății comuniste. Astfel, Editura pentru literatură social-economică va edita în acest

an peste 10 lucrări închinată problemelor construirii comunismului. Printre lucrările ce urmează a vedea lumina tiparului, amintim **Pe căile construirii comunismului** de acad. S. G. Strumilin, **Rolul statului socialist în construcția comunistă** de prof. D. I. Cesnokov, **Creierea bazei tehnico-materiale a comunismului** de A. A. Zvorikin ș. a. În editura „Molodaia Gvardia” sînt prevăzute să apară o serie de lucrări de popularizare a grandioaselor perspective deschise poporului sovietic prin planul septenal. Astfel, vor apărea lucrările **O excursie în anul 1965** de B. Egorov, **Pentru fiecare dintre noi** de A. Polesciuk, care va

oglinzi creșterea nivelului de viață material și cultural al oamenilor sovietici prin îndeplinirea planului septenal, etc. Editurile sovietice acordă o deosebită atenție editării de cărți științifice, tehnice și de producție. De asemenea, se vor edita manuale școlare pe baza noilor programe de învățămînt, în limbile popoarelor Uniunii Sovietice. Largi perspective a deschis Congresul al XXI-lea și cărții literare. Planurile tematice ale editurilor sovietice acordă o deosebită atenție celor mai bune cărți ale scriitorilor sovietici, ale clasicilor literaturii universale și ale autorilor progresiști de peste hotare.

Din jurnalul unui bibliotecar

Una dintre preocupările centrale ale bibliotecarilor este de a ajuta pe cititori la rezolvarea problemelor lor principale prin recomandarea cărților celor mai potrivite.

Cîteva date din jurnalul unui bibliotecar sovietic din Moscova ne vor ilustra modul în care caută și reușesc să se achite bibliotecarii sovietici de această sarcină de onoare. Este vorba de un răstimp destul de scurt (12 aprilie — 10 februarie), timp în care un tînăr cititor — Kolea Babușkin — ajutat de bibliotecar, își hotărăște meseria lui viitoare.

La data de 12 aprilie un tînăr cititor, împreună cu alți colegi, asistă la bibliotecă la o recenzie asupra cărții lui Nedosekin **Cu diplomă de maturitate**, organizată în ajutorul elevilor din clasa X. În carte sînt descrise avantajele școlilor tehnice, iar bibliotecara reușește să redea viu, viața acestor școli, laboratoarele, sălile de sport, atelierele, arătînd și ilustrații. Cartea este cerută de mulți cititori și chiar de unele femei mai în vîrstă, care vor să o recomande copiilor.

La 22 aprilie, tînărul cititor vine din nou să ceară cartea pe care nu a reușit s-o primească data trecută. Bibliotecara caută să afle dacă el, care absolvă școala medie în acest an, a hotărît încotro s-o apuce. Tînărul cititor este încă nehotărît. Bibliotecara îi dă cartea cerută și alte lucrări ca: **Ei au devenit muncitori** de același autor, **Ce să fiu** de E. Permiak, lucrări despre strungari, frezori, despre diferite meserii și viața muncitorilor.

La 10 mai, cititorul vine și deși este grăbit, povestește bibliotecarei că i-a plăcut cartea, că a fost citită aproape de întreaga clasă. Drept urmare, ei au rugat direcția școlii să organizeze o excursie la o școală tehnică.

La 18 iunie, cititorul vine la bibliotecă și povestește fericit că a absolvit școala medie cu medalia de argint. Totodată el povestește că împreună cu alți colegi au făcut cereri pentru a intra în școli tehnice. Cititorul arată că a început să îndrăgească cărțile tehnice și că este mirat de atitudinea lui din trecut, cînd n-a observat mă-

car apariția cărții **Noile succese ale științei și tehnicei**, în bibliotecă.

Sfătuit fiind de bibliotecar, a început să citească cărțile tehnice antrenându-se din ce în ce mai mult în lectura acestora. Aproape același lucru s-a întâmplat și cu cărțile de artă. Până să citească — după sfatul bibliotecarului — lucrarea lui B. Bronina, **Despre David Oistrach**, a fost convins că nu poate înțelege muzica. Dar de atunci urmărește cartea de artă. O impresie deosebită i-a făcut-o lucrarea **Să cunoaștem și să iubim muzica de D. Șostakovici**.

La 26 iunie în buletinul bibliotecii, cu titlul **Ce să fiu**, cititorul înscrie următoarele:

„Odată, bibliotecarul mi-a propus câteva cărți și articole despre meserii, precum și cartea lui Pavel Bikov **Drumul spre fericire**. Toate acestea mi-au trezit interesul pentru producție.

Școala am terminat-o în condiții destul de bune și nu mi-a fost frică de examenele de admitere în institut. Totuși, am vrut să

învăț să produc cu miinile mele proprii. Prin vizitele făcute în uzine, am înțeles că munca în producție este foarte atrăgătoare. Am dat cerere de înscriere la o școală tehnică.

Aceasta nu înseamnă că nu doresc să învăț mai departe. Planul meu de viitor este să-mi aleg un institut, care să-mi ajute și mai bine la desăvîrșirea meseriei alese.”

În anul următor, bibliotecarul înscrie în jurnalul său că cititorul care în curînd va deveni strungar, continuă să împrumute multe cărți, nu numai de literatură, ci și de specialitate. El cere de asemenea lucrări cu privire la științele naturii. Bibliotecarul constată cu plăcere că interesele cititorilor au crescut.

Ultima însemnare referitoare la acest cititor datează din 10 februarie. El a absolvit școala și este acum muncitor la uzinele „Dinamo”. La întrebarea bibliotecarului, cititorul îi răspunde că în anul următor se va înscrie la Institutul de energetică.

Popularizarea cărților de știință

La biblioteca orășenească din Minusinsk, ținutul Krasnoiarsk, munca individuală cu cititorii este forma de bază a popularizării literaturii științifice. Studiind gusturile și cerințele fiecărui cititor în parte, bibliotecarii caută să recomande în mod diferențiat cartea de știință și ateistă.

Iată câteva exemple din activitatea acestei biblioteci, care arată metodele folosite și rezultatele obținute de ea. Cititorul N. Svetlov avea o atitudine sceptică față de cărțile cu caracter ateist oferite de bibliotecar. Pentru a justifica neîncrederea sa față de bibliotecar, se sprijinea pe concepțiile marelui scriitor L. Tolstoi. Bibliotecarul a căutat să convingă pe cititor de contrazicerile lui Tolstoi, arătînd că în ro-

manul **Invierea** marele scriitor satiriza religia. După aceea el recomanda adesea lui N. Svetlov opere literare care dezvăluiau esența credinței în fenomenele supranaturale. Printre acestea erau: **Vrăjitorul** de M. Gorki, **Minunea** de Serafimovici. Aceste povestiri, precum și alte opere asemănătoare, au pregătit treptat terenul, pentru ca cititorul să ia cunoștință de literatura științifică antireligioasă. Aceste titluri de cărți au fost adunate într-un fișier special, intitulat: **Din aceste cărți veți afla. Ce anume? — despre aceasta se vorbește în fișe. În ele s-au putut citi probleme interesante ca: A avut oare lumea început sau va avea ea oare sfîrșit?, Cînd au apărut primii oameni pe pămînt?** Toate acestea

au dat un rezultat concret. Din acest fișier au fost distribuite mai multe cărți. Printre cei care singuri își alegeau cărți de știință popularizată era și N. Svetlov.

După aceea bibliotecarul i-a propus un indice bibliografic cu ajutorul căruia, sub imediata supraveghere a bibliotecarului, el și-a alcătuit un plan de lectură a literaturii științifice antireligioase. În prezent cititorul N. Svetlov se ocupă sistematic cu lectura și-și împărtășește cu entuziasm impresiile despre cele citite.

Este mai ușor de lucrat cu cititorii care sînt preocupați de o singură latură a literaturii științifice. Croitoreasa N. Goldereva, mamă a doi copii, împrumută cărți în legătură numai cu medicina. Folosind indicatorul bibliografic al lui G. Belevnevei: **Medicina nu cunoaște minuni**, împreună cu N. Goldereva s-a alcătuit un plan de lectură legat de apărarea sănătății omului. Planul a fost completat apoi cu teme noi. Tov. N. Goldereva spunea adesea bibliotecarului că o asemenea orientare a lecturii, îi folosește în educația copiilor.

Principiul metodei variate de lucru se aplică perfect și tinerilor cititori. Se observă că ei citesc cu plăcere cărți în legătură cu fenomenele neobișnuite ale naturii și cu realizările științei și tehnicii sovietice. Astfel lăcătușul V. Taganakov care înainte era atras numai de lecturile de aventuri, are acum o pasiune pentru lucrările de știință popularizată, despre viața și structura solului. Drumul către acestea i-a fost deschis de lucrarea renumitului și popularului savant și scriitor V. A. Obrucev **Plutonia**. Sau iați alte exemple: imediat ce biblioteca a aflat că un elev al școlii tineretului muncitor, tov. Tretiak se interesează de radiotehnică i s-au propus cărți în legătură cu undele electromagnetice, ultrascurte și altele. Șoferul Kalinov folosea înainte numai sala de lectură. Aici el răsfoia una și aceeași revistă **Puterea științei**. Acum el a trecut la abonament. În fișa sa de cititor sînt trecute titluri de cărți despre mase plastice, cibernetică și altele.

Este important de subliniat diferitele căi folositoare pentru atragerea cititorului spre studiul literaturii ateist-științifice. De mare folos este indicatorul bibliografic cu ajutorul căruia se întocmesc planuri de lectură. Cititorii se folosesc cu plăcere de cele câteva indicatoare din bibliotecă.

Munca de masă este și ea subordonată îndrumării cititului individual. Indiferent de vitrina de cărți sau de revista presei, în fața bibliotecarului stă cititorul viu cu înclinațiile sau aptitudinile lui mai mult sau mai puțin tipice, cu gusturile și cerințele lui.

Pentru întocmirea afișului: **Cărțile despre natură și legile ei** s-a folosit un indicator mic care cuprinde cinci despărțituri. La fiecare dintre ele (Fizica și chimia, Spațiul universal, Pămîntul în trecut și în prezent, Natura vie, Originea omului) s-a confecționat câte un buzunar în care erau puse fișele respective.

O altă metodă este convorbirea cu cititorii. Numai în ultimul timp biblioteca a lăsat asemenea convorbiri cu temele: **Știința și religia**, **despre activitatea psihică a omului**, **Somnul și visele în lumina învățaturii lui I. Pavlov**, **Temele religioase în literatura artistică și altele**. De obicei aceste lecții se desfășoară astfel: primul ia cuvîntul lectorul de la secția pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice; iar apoi vorbesc cititorii. Ei se pregătesc dinainte. Întîi se expune o vitrină cu cărți și un anunț cu următorul conținut: „Pe data de... la bibliotecă se va ține o convorbire unde veți afla ce este somnul și visele, etc. Citiți astfel de cărți!”. Și într-adevăr ei le citesc. Literatura aceasta este foarte căutată.

Pentru răspîndirea mai largă a literaturii de știință popularizată se editează „Revista orală”. Cu ajutorul ei se dau răspunsuri rapide la toate întrebările. În prezent se pregătește numărul curent al revistei pe tema: **Chimia inconjurătoare**. Pentru științele naturii biblioteca folosește, fie o pagină a revistei, fie întreaga revistă.

CARTEA *in rindurile populatiei germane*

Biblioteca satească din comuna Saschiz, raionul Sighișoara, deservește un număr mare de cititori, atât din rîndul populației romine, cît și germane.

Ținînd seama că aproximativ 50% din populația știutoare de carte a comunei este de origină germană, bibliotecara Irngard Clemens acordă o atenție deosebită rîspîndirii cărții în limba germană și atragerii a cît mai mulți cititori la bibliotecă.

Numărul mare de cititori și de cărți citite în prezent la această bibliotecă arată că populația germană din comuna Saschiz a îndrăgit bibliotecă, pe care o frecventează din ce în ce mai mult, deoarece găsește aci pe lîngă cărți din toate domeniile în limba maternă și îndrumarea necesară la lectura acestora.

Din totalul de 5228 volume cît cuprinde fondul de cărți al bibliotecii, 1500 sînt în limba germană. La dispoziția cititorilor stau operele clasicilor marxism-leninismului, Marx, Engels și Lenin, opere ale scriitorilor germani clasici și contemporani ca Goethe, Schiller, Lessing, Heine, Becher, Mann, Fallada, Bredel, A. Zweig, și alții. Nu lipsesc nici cărți traduse din literatura noastră, literatura rusă și sovietică și literatura universală. La acest fond se mai adugă numeroase cărți pentru copii.

Pentru o mai bună desfășurare a muncii de popularizare și difuzare a acestor cărți, bibliotecara și-a asigurat sprijinul unui colectiv din care fac parte membri ai corpului didactic de la școala germană din comună și cîțiva dintre cei mai buni cititori, cari o ajută în permanență în toate acțiunile pe care le organizează.

Despre metodele de muncă ale bibliotecarei din Saschiz, despre rîvna pe care

colectivul ei de muncă o depune în rîspîndirea cărții, se pot spune multe și interesante lucruri.

În perioada lunilor de iarnă, de pildă, metoda cea mai larg folosită a fost aceea a cercurilor de citit. În comuna Saschiz funcționează 10 asemenea cercuri, dintre care 4 sînt în limba germană. Aci, oamenii se adună săptăminal, și citesc împreună, sub îndrumarea unui învățător sau a unui cititor priceput, diferite materiale, pe care biblioteca le pune la dispoziție. Pentru fiecare cerc există un plan de lectură din vreme întocmit, potrivit componenței și preocupărilor participanților. În cercul de citit nr. 10, de pildă, care se ține în casa tinerei țărance muncitoare Theil Regina, se adună în fiecare joi seara, lineret. Învățătoarea Binder Laura, sub conducerea căreia se desfășoară activitatea acestui cerc, le-a citit multe poezii frumoase din volumul **Deutsche Balladen** von Bürger bis Brecht și din cartea lui Zaharia Stancu **Die Blumen der Erde** (Florile pămîntului).

Preocuparea principală a bibliotecarei este de a îndruma cititul în cercuri spre lecturi folositoare, strîns legate de îndeletnicirea oamenilor. Comuna Saschiz este aproape în întregime cooperativizată. Pe tarlalele întinse ale gospodăriei agricole colective „Coșbuc“, ale întovărășirii agricole „Horia, Cloșca, și Crișan“ și ale G.A.S. „Bobilna“, se cultivă pe o scară largă hameiul, sfecla de zahăr, porumbul, grîul și cartoful. La cercul de citit nr. 9 condus de învățătorul Ehrlich Michael, s-au citit în ultima vreme cărți ca: **Wenden wir fortgeschrittene Methoden bei der Zukkerrübenkultur** an de Gh. Olteanu (Să aplicăm metode avansate în cultura

sfeclei de zahăr), **Wie können wir grosse Maiserträge erzielen** (Cum putem obține recolte bogate de porumb), **Wie können wir grosse Kartoffelträge erzielen** (Cum putem obține recolte bogate de cartofi), **Wass müssen wir in der Frühjahrskampagne unternehmen, um reiche Ernteträge zu erzielen** (Ce trebuie să facem în campania de primăvară spre a obține producții bogate). Um die **Feinde der reichen Ernten zu besigen** (Spre a birui dușmanii recoltelor) ș.a.

Participanții la aceste cercuri au avut multe de învățat. Iată ce spune în acest sens colectivistul Bruckner Johann, cititor vechi al bibliotecii: „De mult folos sînt pentru noi aceste lucrări din cărți agrotehnice. În ceea ce mă privește, am învățat multe lucruri noi și utile, datorită faptului că totdeauna ni se citesc numai cărți care interesează și care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor noastre“.

Este un lucru bine cunoscut acum că la biblioteca sătască din Saschiz, numărul cititorilor și al cărților citite în limba germană crește zi de zi. Din totalul de 620 cititori ciți a înregistrat în anul trecut 280 au fost din rîndul populației germane, iar din 6243 volume citite, 2781 au fost în limba germană. Sînt unele cărți despre care se poate spune că aproape sînt stau în rafturile bibliotecii, atît de solicitate sînt de cititori. Dintre acestea enumerăm doar cîteva: **Mitrea Cocor** de M. Sadoveanu, **Bărăgan** de Em. V. Galan, **Pămînt deștelenit** de M. Șolohov și altele.

O contribuție însemnată la răspîndirea cărții în limba germană a adus-o și folosirea metodei colportajului. Bibliotecara Irmgard Clemens se deplasează cu regularitate de 3 ori pe săptămînă între orele 9—11, la casele cititorilor pentru a le duce cărți noi, pentru a ști ce anume cărți doresc să citească pe viitor. Grijă și atenția față de fiecare cititor în parte i-a atras simpatia și încrederea populației din comună. Aceasta explică de altfel și numărul mare de participanți la acțiunile de masă ce le organizează, cititorii știind seriozitatea cu care sînt pregătite.

Cu mult interes au fost vizitate expozițiile de cărți pe teme ca: **Să sprijinim cu toții dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective; Unirea Țărilor Romine**, pe care le-a organizat potrivit îndrumărilor primite de la biblioteca raională din Sighișoara.

În planul de muncă al bibliotecii sătești din Saschiz s-a prevăzut ca în cursul acestui an să se organizeze și unele manifestări de masă comune, la care să participe cititori romini și germani. Dintre acestea putem cita de pildă, serile literare pe temele: **Poezia lui George Coșbuc, și Maxim Gorki, scriitorul proletariului**. Asemenea inițiative se bucură de aprecierea populației din comună.

Dacă în activitatea bibliotecii din Saschiz s-au înregistrat o serie de realizări frumoase în răspîndirea cărții în limba germană, nu înseamnă că ea nu are și unele lipsuri în această direcție. Una dintre ele, care este destul de serioasă, este lipsa de preocupare pentru organizarea sistematică a informării politice, deși aceasta s-a făcut, sporadic ce e drept, într-un cadru mai restrîns la unul dintre cercurile de citit și anume la cercul nr. 9, condus de învățătorul Erlich, unde s-a citit din ziare „**Neuer Weg**“. Această metodă ar trebui însă extinsă și în celelalte cercuri și chiar la bibliotecă, pentru ca populația să fie ținută la curent cu toate evenimentele politice interne și internaționale. Biblioteca dispune de posibilități necesare bunei funcționări a acestei laturi atît de însemnate a activității sale. Așa după cum am arătat mai sus, din colectivul bibliotecii fac parte membrii ai corpului didactic, care pot prezenta cititorilor informații politice la un nivel corespunzător.

Organizarea în viitor a unei activități cit mai vii și mai bogate în conținut trebuie să stea în atenția bibliotecii din Saschiz, pentru a putea contribui din plin la stimularea cititului și la răspîndirea pe o scară tot mai largă a cărților și a materialelor din ziare, în rîndul populației germane.

ORGANIZAREA TEMEINICĂ A DOCUMENTAȚIEI TEHNICE

22.06

Oamenii muncii din țara noastră au luat cunoștință cu legitimă mândrie și cu mare interes de documentele plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958. În lumina directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., plenara C.C. al partidului a făcut o analiză profundă a economiei noastre naționale, a dezbătut și aprobat proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe 1959.

Una din condițiile principale pentru îndeplinirea mărețelor obiective ale planului de stat pe 1959 este ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei. „Victoria socialismului și consolidarea socialismului pot fi asigurate — scria Lenin — numai atunci, când puterea de stat proletară lichidând definitiv orice rezistență a exploatatorilor și asigurându-și o stabilitate și o supunere deplină va reorganiza întreaga industrie pe baza marelui producții și a tehnicii cele mai moderne“.

În țara noastră, în anii puterii populare, s-au realizat mari succese în înzestrarea industriei cu utilaj tehnic de înaltă productivitate. În același timp, continuă înzestrarea întreprinderilor cu aparatură și mașini moderne. Mînuirea și folosirea întregii lor capacități de producție cer o pregătire profesională corespunzătoare, ceea ce impune îmbogățirea permanentă a cunoștințelor profesionale a oamenilor muncii. În același timp se pune un accent deosebit pe perfecționarea continuă a procesului tehnologic prin construirea de mașini moderne.

Traducerea în viață a acestor importante sarcini izvorite din documentele ultimei plenare a C.C. al P.M.R., reclamă o activitate stăruitoare din partea instituțiilor culturale pentru promovarea a tot ce e nou și înain-

tat, pentru stimularea pasiunii pentru tehnica avansată.

În cadrul instituțiilor culturale, bibliotecile pot și trebuie să dea un sprijin concret și eficace ridicării nivelului tehnic în toate ramurile economiei, furnizînd celor interesați documentația tehnică necesară.

Urmărind îndeplinirea măsurilor preconizate de consfătuirea pe țară a bibliotecarilor, din luna decembrie 1958, pe linia îmbunătățirii propagandei tehnice, este binevenită preocuparea Ministerului Învățămîntului și Culturii pentru organizarea temeinică a documentației tehnice în bibliotecile regionale și raionale din centrele industriale. Astăzi, cînd progresul tehnic nu poate fi conceput fără o temeinică documentare tehnică, realizarea acestui deziderat va duce la crearea în fiecare regiune a unor centre puternice care să militeze pentru ridicarea continuă a cunoștințelor profesionale a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, în vederea perfecționării continue a procesului tehnologic, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Printre măsurile luate de direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii, pentru mai buna organizare a documentației tehnice, se numără în primul rînd instrucțiunile trimise tuturor bibliotecilor privind abonarea lor, după specificul regiunii sau raionului respectiv, la publicațiile I.D.T.-ului. Realizarea acestei măsuri va înlătura o serie de deficiențe serioase care împiedicau o justă desfășurare a propagandei tehnice, creînd totodată o puternică bază materială de documentare asupra celor mai noi procese tehnologice în toate sectoarele economiei naționale. Un ajutor însemnat dat bi-

biotecilor și care trebuie folosit din plin, este și convenția dintre Ministerul Învățămîntului și Culturii și I.D.T., potrivit căruia bibliotecile pot achiziționa la un preț redus toate publicațiile neperiodice, traduse sau elaborate de I.D.T.

Organizarea documentației tehnice implică o atenție sporită și pentru îmbunătățirea componenței fondurilor de cărți ale bibliotecilor. Lucrătorii bibliotecilor regionale și raionale trebuie să înlăture golurile resimțite în ce privește lucrările de nivel mediu pentru diferite meserii și mai ales pentru lucrările de popularizare a tehnicii.

Valorificarea acestor publicații necesită însă o bună cunoaștere a cititorilor bibliotecii, a profilului diferitelor întreprinderi din oraș, cit și din cuprinsul regiunii sau raionului. Nu trebuie pierdută din vedere nici cunoașterea lucrărilor despre introducerea metodelor înaintate în agricultură.

Informarea operativă a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor asupra publicațiilor de specialitate, îndrumarea diferențiată a lecturii acestora, reamă în același timp și existența cataloagelor sistematice, judicioasă și informativă, editate de I.D.T. și care nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă.

Organizarea unei documentații tehnice impune lucrătorilor bibliotecilor regionale și raionale sarcina de a pune operativ materialele necesare la dispoziția cititorilor, în orice loc s-ar afla ei. În acest scop bibliotecile regionale și raionale vor trebui să folosească pe o scară mai largă împrumutul interbibliotecar, iar atunci cînd o anumită lucrare le lipsește, să ceară de îndată împrumutarea acesteia sau foto-copierea ei la Institutul de Documentare Tehnică.

Pentru rezolvarea problemelor legate de organizarea documentației tehnice, bibliotecile regionale și raionale din centrele industriale le revin sarcini sporite. Volumul mare de muncă, necesar în această direcție și acordarea unui ajutor cit mai calificat cititorilor, necesită antrenarea în această acti-

vită a unui larg activ voluntar alcătuit din muncitori fruntași, tehnicieni și ingineri din toate domeniile.

Tot în cadrul preocupărilor pentru îmbunătățirea documentației tehnice, amintim aici și inițiativa Institutului de documentare tehnică și a direcției bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru organizarea — a 3 centre de documentare tehnică în bibliotecile Institutelor politehnice din Cluj, Timișoara și Iași.

Inițiate pentru sprijinirea cadrelor din învățămîntul superior, a celor din institutele de cercetări și proiectări ca și a lucrătorilor din întreprinderile industriale și unitățile agricole, noile centre de documentare au ca sarcini principale: a) organizarea unei evidențe centralizate a tuturor publicațiilor și a literaturii tehnice existente în bibliotecile institutelor și întreprinderilor din regiune; b) prelucrarea, informarea și punerea materialului documentar necesar la dispoziția cadrelor didactice, studenților, cercetătorilor științifici, muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderi; c) coordonarea și raționalizarea achizițiilor de publicații străine în vederea unei informări cit mai largi a cititorilor.

Fiecare centru va dispune de aparate de citit micro-filme, precum și mijloace de multiplicare.

Pentru asigurarea unei documentări corespunzătoare, I.D.T.-ul va împrumuta la cerere și pe termen limitat, materialele de documentare existente la I.D.T. care nu se găsesc la centrele respective, va pune la dispoziția fiecărui centru, pe baza unei nomenclator stabilit, copii după cercetările bibliografice întocmite și va executa la cerere micro-filmarea materialului documentar solicitat etc. Demn de relevat este faptul că — pe baza convenției susamintite — I.D.T.-ului îi revine obligația de a publica acele lucrări tehnice ale institutelor politehnice, considerate că prezintă interes pentru întreprinderi.

Un corp de consultanți, format din cadre didactice, va ajuta activitatea bibliografică și de documentare a celor 3 centre, în cadrul obligațiilor de catedră, în special la acele ramuri care nu sînt acoperite de I.D.T.,

urmînd ca fișele astfel întocmite să fie trimise și I.D.T.-ului.

Organizarea unei temeinice munci de documentare tehnică în bibliotecile noastre implică pregătirea cadrelor necesare. Ar fi nimerit în această direcție dacă s-ar califica în această muncă nu numai lucrătorii centrelor de documentare din Cluj, Timișoara și Iași, ci și toți cei cărora li se va încredința sarcina de organizare a documentației tehnice în bibliotecile regionale și chiar raionale din unele centre industriale. Aceasta este necesar, deoarece o parte a celor care au absolvit cursul scurt, — organizat de Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu I.D.T. pentru bibliografiile bibliotecilor regionale — nu mai sînt astăzi în această muncă, iar pe de altă parte organizarea documentației tehnice necesită însușirea unor cunoștințe temeinice. De asemenea, socotim că este deosebit de actuală, alcătuirea unui manual de documentare tehnică destinat bibliotecilor. O altă problemă care va trebui soluționată este și cea privitoare la organizarea fondurilor de cărți și a cataloagelor. Credem că față de amploarea pe care trebuie să o ia documentarea teh-

nică în bibliotecile noastre se impune revizuirea clasificării zecimale, prin lărgirea față de cerințele actuale, a diviziunilor corespunzătoare privind tehnica.

Existența unor centre puternice de documentare tehnică în bibliotecile regionale, cît și crearea unor centre moderne de documentare tehnică în bibliotecile Instituțiilor politehnice din Cluj, Timișoara și Iași, constituie prerinize îmbucurătoare pentru o largă răspîndire a cunoștințelor tehnice. Nu ar fi lipsit de interes dacă s-ar organiza vizite și schimburi de experiență între bibliotecari privind propaganda tehnică, mai ales la noile centre de documentare tehnică ce vor lua ființă la Cluj, Timișoara și Iași. Aceasta cu atît mai mult cu cît, în momentul de față, direcția bibliotecilor și I.D.T. studiază posibilitatea înființării unor asemenea centre și în alte orașe unde există institute politehnice ca de exemplu: Orașul Stalin, Galați. De asemenea se studiază posibilitatea unor centre de documentare tehnică pe lângă bibliotecile regionale din Ploești și Tîrgul-Mureș, urmînd ca pe baza experienței cîștigate, asemenea centre să fie înființate ulterior și pe lângă alte biblioteci regionale.

● În India au început pregătirile pentru comemorarea a 100 de ani de la nașterea marelui scriitor indian Rabindranath Tagore care va avea loc în mai 1961. Pînă în prezent s-au tipărit: o culegere de 101 poezii în limba bengală și 500 cîntece și 21 povestiri ale marelui scriitor. Se pregătește de asemenea editarea pieselor, romanelor, precum și a schițelor, însemnărilor de drum și scrisorilor (în trei volume).

*

● Două mari edituri din Norvegia au creat o societate a poezilor sub denumirea „Clubul poezilor”. Scopul acestui club este difuzarea poeziei norvegiene în cercurile largi de cititori.

● Ca urmare a Conferinței Comisiei Internaționale a bibliotecilor muzicale care a avut loc anul trecut la Salzburg, s-a hotărît să se formeze o Secție a R.D.G., care să adere la Asociația Internațională a bibliotecilor muzicale (Association internationale des bibliothèques musicales).

Ca răspuns la invitația reprezentanților R.D.G. la Conferință, dl. dr. Fritz Noske din Amsterdam, secretar general al A.I.B.M. (Association internationale des bibliothèques musicales) a vizitat secția muzicală din Ministerul Culturii din R.D.G., pentru a discuta unele probleme organizatorice

Republica Democrată Germană va participa la al V-lea Congres Internațional al bibliotecilor muzicale, care va avea loc în iunie 1959, ca membru cu drepturi egale.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Acțiuni inițiate de biblioteca raională Codlea

AURELIA BREZEANU

Bibliotecar șef al bibliotecii raionale Codlea,
regiunea Stalin

În tradiția bibliotecii noastre a intrat sărbătorirea măreței aniversări a eliberării patriei, prin organizarea de diferite manifestări de masă pentru cititori ca de exemplu: consfătuiri, seri literare, expoziții de cărți, etc., contribuind astfel la popularizarea acului istoric de la 23 August 1944.

Anul acesta colectivul bibliotecii raionale Codlea și-a întocmit din timp un plan de acțiune în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre și care prevede organizarea de acțiuni de masă festive la bibliotecile din cuprinsul raionului.

Una din acțiunile ce le-am propus este organizarea unei consfătuiri cu cititorii în satele și comunele raionului și apoi în cadrul bibliotecii raionale pe tema: **23 August oglindit în literatura noastră.** Consfătuirile se vor desfășura sub îndrumarea noastră, avînd și sprijinul bibliotecii regionale în ceea ce privește munca bibliografică și metodică. Pentru a putea organiza cît mai temeinic aceste acțiuni, am ales două biblioteci sătești cu activitate bună în centrele de comună Bran și Întorsătura Buzăului, biblioteci care pot să asigure buna pregătire și succesul acestor consfătuiri.

Biblioteca sătească din Bran a primit ca sarcină să pregătească consfătuirea în satele dependente Simon, Predeluț și Bran-Poartă. Biblioteca sătească din Întorsătura Buzăului va organiza aceiași acțiune în satele Floroaia Mare, Floroaia Mică și Brădet. Cărțile alese pentru ilustrarea temei sînt: **Mitrea Cocor** de M. Sadoveanu, **Străinul** de Titus Popovici și **La cea mai înaltă tensiune** de Nagy Istvan, care vor fi lecturate pe capitole în cadrul cercurilor de citit.

La sate, consfătuirile vor fi organizate în cursul lunii iunie de către bibliotecile căminelor culturale. Cei mai buni cititori, care vor participa la discuții, vor fi invitați să ia parte la consfătuirea de la biblioteca sătească, care se va ține în ambele comune de centru în cursul lunii iulie a.c. Aici vor fi selecționați cititori care vor participa la consfătuirea în cadrul bibliotecii raionale, ce va avea loc în ziua de 16 august a.c.

Prin sfaturile populare locale și împreună cu conducerea căminelor culturale se va asigura transportul invitaților la Codlea.

Tot în întîmpinarea zilei de 23 August, bibliotecă raională va pregăti în cadrul orașului nostru și un concurs pentru cea mai bună recenzie pe tema: **Să cunoaștem frumusețile patriei.** Pentru a asigura reușita acestui concurs, ne-am propus să atragem corpul didactic în această acțiune, în care scop am luat legătura cu școala medie din oraș, pentru a ne indica profesorii ce vor face parte din comisia pentru selecționarea recenziilor. Pînă la data de 15 mai a.c. cînd va începe concursul, vom populariza prin toate mijloacele cărțile alese pentru recenzii și anume: **Romînia pitorească** de Al. Vlașcu, **Pe drumuri de munte** de Calistrat Hogaș, **Trei călătorii în inima țării** de Geo Bogza, **Farmecul genezei** de Traian Coșovei, **Apele line sînt adînci** de Ștefan Gheorghe, **Hoinar prin Bucegi** de Andrei Pandrea. Concursul va dura o lună de zile și se va încheia prin acordarea de premii în cărți celor mai buni recenzenți. Pentru a atrage un număr cît mai mare de participanți, am luat legătură cu organizația de U.T.M., cu școlile din localitate și diferite întreprinderi ca

„Măgura Codlei“, „Colorom“, „Teșătoria“, al căror tineret vrem să-l antrenăm în această acțiune.

Pentru o mai largă agitație politică în jurul marelui sărbători de la 23 August, biblioteca noastră va organiza și o expoziție de cărți cu tema: **Lupta poporului nostru pentru eliberarea de sub jugul fascist și pentru întărirea regimului democrat-popular în patria noastră.**

Inițiative frumoase în întâmpinarea zilei de 23 August au și unele biblioteci fruntașe din cadrul raionului nostru, de pildă biblioteca căminului cultural din comuna Bod, biblioteca satească din comuna Cristian ș.a.

Pe lângă alte acțiuni, biblioteca căminului cultural din Bod, condusă de învățătorul Adam Mihai, pregătește un concurs gen „Drumeții veseli“ pe tema: **23 August, marea sărbătoare a poporului nostru, oglindit în literatură.** Având experiență în organizarea unor asemenea manifestări de masă, bibliotecarul a întocmit o listă de cărți legate de tematica concursului, care va fi difuzată cititorilor prin colectivul voluntar și totodată popularizată la stația de radiodifuzare pentru a fi cunoscută de toți lucrătorii din comună. O comisie de pregătire și organizare a cursului din care face parte și bibliotecarul, va da consultații celor care doresc să

participe la concurs pentru a-i pregăti în acest sens. În zilele de 24 martie și 24 iulie a. c., se vor ține consfătuiri cu cititorii în legătură cu tema concursului pe probleme ca: **Trecutul glorios al poporului nostru oglindit în opera scriitorilor noștri și Cartea ne ajută să ne iubim patria.** Căminul cultural a pus la dispoziția bibliotecii fondul necesar pentru premiera cîștigătorilor concursului.

Antrenată de elanul general și biblioteca satească din Cristian condusă de tov. Abagiu Elisabeta și-a luat angajamentul ca în cinstea zilei de 23 August să pregătească un concurs „Cine știe cîștigă“ pe tema: **Figura omului nou în literatura noastră.** Pentru aceasta, biblioteca pregătește materialul necesar care să fie pus la dispoziția cititorilor pentru a le da posibilitatea să se pregătească cît mai temeinic. Această acțiune va fi organizată în colaborare cu căminul cultural din comună, care asigură condițiile materiale. Ne facem o datorie de onoare de a îndeplini întocmai obiectivele stabilite în planul nostru în cinstea zilei de 23 August, fiind conștienți că realizarea lui va contribui și mai mult la atragerea unui număr cît mai mare de cititori la bibliotecile noastre, la educarea lor în spiritul dragostei față de

...biblioteca regională din Baia Mare intensifică măsurile pentru ridicarea activității bibliotecilor din regiune. În acest scop se

va întocmi un îndreptar metodic pentru cercurile de citit din regiune și se va urmări crearea în fiecare raion a unei biblioteci model. Pentru generalizarea metodelor bune se va alcătui un album tematic care va oglindi activitatea celor mai bune biblioteci, precum și căile prin care acestea au reușit să obțină rezultate remarcabile în activitatea lor.

În ce privește bibliografia cu caracter local, menționăm preocuparea bibliotecii regionale pentru depistarea lucrărilor legate de studiul regiunii și înscrierea în planul de muncă a inițiativei de a forma un cerc de bibliografie locală pe lângă biblioteca regională.

DIN ISTORICUL BIBLIOTECILOR NOĂSTRE

Bibliotecile publice românești din Țara Românească, între anii 1840-1864

DIMA DRĂGAN CORNELIU

02 (091)

Bibliotecile publice apar în secolul al XIX-lea ca o consecință a întregii dezvoltări economice, sociale și culturale a Țărilor Române.

Procesul de trecere de la feudalism la capitalism, început încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, se accelerează în primele decenii ale noului veac, datorită înlăturării monopolului turcesc asupra comerțului exterior al celor două țări românești. (1829, Pacea de la Adrianopol). Țările Române intră în circuitul economic capitalist. Se dezvoltă schimbul, crește numărul manufacturilor, orașele se întăresc din punct de vedere economic. Ca urmare a dezvoltării capitalismului are loc dezvoltarea culturii naționale.

Se organizează și se generalizează învățământul în limba română, apar diverse instituții culturale (teatre, muzee, societăți culturale). Odată cu dezvoltarea culturală crește numărul acelor care vor să citească, să se instruiască, să cunoască tot ce se petrece în lume. Aceste necesități culturale au dus la creșterea numărului tipografiilor, a numărului de cărți tipărite, la apariția presei cu periodicitate regulată, la deschiderea primelor librării, cabinete de lectură. În anul 1831 se înființează primele biblioteci publice sprijinite de Stat la București, Craiova, și Iași, datorită intrării în vigoare a Regulamentului Organic, care într-un articol (art. 65 pentru Țara Românească și 74 pentru

Moldova) prevedea sprijin pentru școli, tipografii și biblioteci.

Datorită condițiilor specifice de dezvoltare a capitalismului în Țara Românească după 1830, procesul de formare a burgheziei orașenești era mult mai înaintat. Orașele furnizoare de mărfuri pentru export (Ploiești, Buzău, Cernăți, etc.) și comerciale (Călărași, Giurgiu, Brăila, Focșani) înfloreau din punct de vedere economic.

Toate aceste fenomene de ordin economic se resțing pozitiv asupra dezvoltării culturale a orașelor. Numărul elevilor din școlile normale (primare) crește de la an la an. Tot mai mulți orașeni își manifestă dorința de a citi, de a-și lărgi orizontul cunoștințelor acumulate în școală, dar foarte puțini au suficiente posibilități materiale să-și alcătuiască o bibliotecă personală, sau să se aboneze la gazetele din capitală.

Lipsa de cărți și periodice se face simțită și în procesul de învățământ — școala și profesorul nefiind la curent cu noile apariții literare și științifice.

Eliade Rădulescu, în cuvântul său către banul M. Ghica, capul Departamentului din lăuntru, Președintele Eforiei Școalelor, din 20 aprilie 1840, subliniază că „citirea foilor publicate românești, mai virtos a celor literare, este trebuincioasă nu numai în colegiul din București, ci și în toate școlile normale din județe. Cinstita Eforie va putea face această înlesnire D-lor profesori, a li

se trimite foile gratis chiar de la Redacții cu mulțumirea D. D. Redactori" ¹⁾.

Spre satisfacerea nevoilor culturale ale locuitorilor orașelor și bunul mers al școlilor, Eforia Școalelor, avînd probabil în vedere propunerea lui I. Eliade Rădulescu și exemplul instituțiilor similare din statele avansate ale Europei, se adresează în 1840, magistraturilor (primăriilor) și comisiilor țărgurilor (consiliilor comunale) în scopul înzeestrării școlilor județene cu „bibliotece cuprinzătoare de orice cărți s-ar publica și s-au dat în tipar în limba românească, ori talmăcite sau compuse de autori" ²⁾. La alcătuirea bugetelor sale din anii următori, magistratul (primarul) era obligat „să lase în rezervă cîte lei două sute spre a se întrebuința în cumpărătoare de asemenea cărți tipărite, compuse sau traduse" ³⁾.

După date ulterioare, în anul 1841, s-au înființat biblioteci în 15 orașe și anume: Roșiori de Vede, Călărași, Tîrgoviște, Cîmpulung, Ploești, Slatina, Vilciu (R. Vilcea), Caracal, Tg. Jiul, Pitești, Giurgiu, Focșani și Buzău ⁴⁾.

Achiziționarea cărților nu se făcea direct de către profesor. Acesta alegea numai cărțile ce trebuiau cumpărate din bugetul anului respectiv. Lista de titluri și costul publicațiilor se înainta de către magistratul țărgului Departamentului treburilor din lăuntru care, prin mijlocirea Eforiei, cumpăra controla și expedia cărțile magistraturilor. La rîndul său comisia țărgului le încredința profesorului școlii din localitate. Se pare, că, într-o perioadă de frămîntări spirituale ca aceea premergătoare anului 1848, Departamentul treburilor din lăuntru îndeplinea și funcția de control asupra conținutului publicațiilor ce urmau să intre în bibliotecile de pe lîngă școli, ca nu cumva să se strecoare

și lucrări incendiare. În acest scop Departamentul a și cerut, în repetate rînduri, liste de cărțile ce se aflau depuse în bibliotecile orașenești ⁵⁾.

Bibliotecile, cu toate că funcționau pe lîngă școli — și era și firesc să fie așa deoarece școala era la acea vreme singura instituție culturală din țărg — au avut caracterul unor biblioteci publice. La 6 septembrie 1843, Eforia Școalelor adresează Departamentului treburilor din lăuntru sub nr. 827 o cerere, în care se intervine pe lîngă departament în favoarea recuperării publicațiilor împrumutate la orașeni, deoarece „după știința sa în unele orașe, orașenii ar fi împrumutat cărți pe care nu le-au mai întors și nici se știe de unde se mai pot cere" și cere „să se adune toate acele cărți de magistraturile orașelor și să se dea în seama profesorilor, ca să se așeze în dulapul școlii, înlesnind fiecăruia citirea lor cu chipul ce profesorul va găsi cuviincios pe a sa răspundere" ⁶⁾. Eforia mai cerea și „lista tuturor cărților cumpărate în fiecare oraș ca odată cu mergerea revizorului spre cercetarea școalelor normale să îngrijească a revizui și acea bibliotecă spre mai regulata ei păstrare" ⁷⁾. La rîndul său Departamentul treburilor din lăuntru scrie comisiilor țărgurilor să „alcătuiască fără întîrziere o condicuță în care să se treacă cu deslușire anume numărul și titlul tuturor cărților predîndu-le profesorului „sub iscălitură", urmînd ca „ori ce cărți se vor mai cumpăra și de aici înainte să se treacă și acelea în zisa condicuță", iar „la cea după vreme schimbare a profesorului" — predarea și primirea să se facă tot după inventar ⁸⁾.

Evidența și controlul periodic al publicațiilor din bibliotecile orașenești impuse de largă circulație a cărților și de vitregia vremurilor au contribuit, alături de nețărîmura dragoste față de carte a unor cărtu-

¹⁾ Ibidem., 1840, 34 p. 146

²⁾ V. A. Urechia — *Istoria școalelor dela 1800—1864*, vol. 2, Buc., 1892 p. 180. Eliade Rădulescu, iar mai tîrziu N. Bălcescu și Aug. T. Laurian, vor sprijini bibliotecile orașenești trimițînd gratuit abonamente la: *Curierul Românesc*, *Curierul de ambe sexe și Magazin istoric pentru Dacia*.

³⁾ Ibidem. p. 180.

⁴⁾ Arhivele Statului, Ministerul Instrucțiunii (Tara Românească), Arh. nr. 1303/1847.

⁵⁾ Samarian Pompei — *Istoria orașului Călărași*. Buc. 1931, p. 261, doc. CXIV.

⁶⁾ V. A. Urechia — *Op. cit.*, vol. 2, pag. 277.

⁷⁾ Ibid.

⁸⁾ Samarian Pompei — *Op. cit.*, p. 261, doc. CXIV.

rari ca Ioan Gherasim Gorjanul, Ioan Penescu și Grigore Constantinescu, la păstrarea prin furtuna timpurilor, a nenumărate lucrări de început ale literaturii noastre. Diverse copii după inventarele bibliotecilor, trimise de profesorii Eforiei Școalelor sau magistraturilor care în parte, s-au păstrat pînă în zilele noastre, ne dau posibilitatea să cunoaștem conținutul și să urmărim dezvoltarea bibliotecilor publice orășenești.

Primul catalog cunoscut de noi, intitulat **Listă de cărțile ce se află depuse în biblioteca școlii din Brăila**, datează din 1845 și este alcătuit de profesorul M. Nenovicescu, însumînd 101 titluri în 117 exemplare în limba romînă, franceză, rusă și italiană⁹). Lucrările în limba franceză, rusă și italiană au intrat în bibliotecă pe calea donațiilor. Profesorul M. Nenovicescu nu specifică și proveniența cărților, dar o informație din 1842 ne atestă faptul că „simțindu-se trebuință de o bibliotecă de cărți străine” profesorul Ioan Penescu s-a „adresat către mai multe persoane iubitoare de înaintarea civilizației, atît de aici (Brăila) și din București, oît și din-tralte părți străine, ca în cărți sau în bani să contribuiească la acest așezămînt; dar pînă acum, continuă cărturarul Ioan Penescu, s-a arătat numai D. Teodor Milanovici care a depus în biblioteca școlii 30 trupuri de cărți de deosebite

limbi și s-a făgăduit a mai da și altele”¹⁰). Nu știm dacă Th. Milanovici a mai donat și alte lucrări bibliotecii pînă în 1845, dar prezența cîtorva cărți în limba italiană ne face să credem că însuși Ioan Penescu, mare admirator al limbii italiene, a fost și unul din donatorii bibliotecii. Probabil și lucrarea **Catalogue des livres français qui se donnent en lecture à la librairie de la Cour de Frédéric Walbaum** a aparținut lui Ioan Penescu, deoarece ca tipograf, editor și librar a întreținut legături cu toate centrele culturale din Țara Romînească, Moldova și Transilvania.

În afară de inventare, unele biblioteci au

⁹) Arhivele Statului. M. Instrucțiunii (Țara Românească) arh. 1303/1847

¹⁰) Contor de avis și Comers. Buc. 1842, 51, suplimentul nr. 11, p. 4.

alcătuit și cataloage pe materii. Biblioteca din Călărași avea și „1 registru — catalog unde se află cărțile distribuite pe serii, în treisprezece serii”¹¹).

„Un catalog de cărțile bibliotecii școlii împărțite în materii cu numărul scrierii în regulă” (cota) avea în 1863 și biblioteca școlii din Pitești¹²).

Datorită posibilităților restrinse de achiziții, fondul bibliotecilor orășenești continuă să crească destul de lent¹³).

La 28 martie 1846, prof. Grigorie Constantinescu din Călărași „întocmește inventarul bibliotecii, scris foarte frumos în majoritate cu litere latine”¹⁴) cuprinzînd 100 titluri în aproape 200 exemplare.

În anul următor, la 11 aprilie, Eforia Școalelor cere pentru control lista tuturor cărților din bibliotecile orășenești¹⁵). Nu știm dacă toate școlile au răspuns la adresa Eforiei, deoarece astăzi se păstrează numai cataloagele bibliotecilor din Ploești, Brăila, Slatina, Tîrgoviște și Giurgiu¹⁶).

Catalogul bibliotecii din Ploești, întocmit de I. Gherasim Gorjanul, încearcă să ordoneze publicațiile după autori: din Lord Byron (8 titluri), din Victor Hugo (3 titluri), din Molière (7 titluri), din Florian (2 titluri), din Homer și Alfieri (2 titluri). Restul publicațiilor sînt însemnate în ordinea intrării în bibliotecă¹⁷).

Apărute în zorii literaturii naționale, bibliotecile orășenești au adunat an de an, prin cumpărări de cărți sau donații, lucrările

¹¹) **Anuarul General al Instrucțiunii Publice pe 1863—1864**, Buc. partea VI-a (Zestrea școalelor), p. 36—39.

¹²) Ibid. p. 19—20.

¹³) Dacă în 1841 bibliotecile orășenești înregistrează o creștere de 40—70 titluri, în anii următori (1842—1848), media anuală de creștere nu depășește 10—15 titluri. Disproporția este pe deplin explicabilă dacă amintim că, în 1841, Eforia a trimis în mod suplimentar bibliotecilor orășenești numeroase lucrări tipărite în tipografia Colegiului Sf. Sava.

¹⁴) Samarian Pompei — Op. Cit., p. 129.

¹⁵) Arhivele Statului. M. Instrucțiunii (Țara Românească)

¹⁶) Arhivele Statului. M. Instrucțiunii (Țara Românească) arh. nr. 1303/1847.

¹⁷) Arh. cit. f. 9 r. — 10 v.

originale sau traduceri ale multor pionieri ai literaturii românești. Acum apar în cataloagele bibliotecilor orășenești și primele lucrări de popularizare a științei sau de știință aplicată: *Minunile naturii*, *Prințipuri de Agricultură*, *Rudiment Agricol*, *Doctorul de casă* etc.

Toate aceste cataloage prezintă o importanță deosebită pentru istoria bibliotecilor noastre. Din ele ne putem da seama ce cărți formau pe atunci fondurile bibliotecilor publice orășenești și dacă, prin circulația lor, au contribuit la pregătirea spirituală a revoluției din 1848.

Au venit apoi anii 1848—1850, ani grei, de răscruce, în istoria Țării Românești.

La 1 noiembrie 1848 „atît pentru lipsa localităților de școli în unele orașe cît și pentru aceia a profesorilor (participanți la revoluție), care se depărtează din posturile lor” — Eforia Școlilor hotărăște ca să se închidă deocamdată toate școlile normale județene. Magistratii ȋrgurilor urmau „să primească de la profesori atît mobilele cît și toate obiectele școlii precum: biblioteca cu catalogul cărților, etc.”¹⁸⁾

În acei anii, școlile au fost transformate în cazărmi, iar obiectele școlilor distruse sau împrăștiate. Din această cauză nu toate școlile își reîncep cursurile la 1 ianuarie 1851 (așa cum prevedea afișul domnesc din 17 octombrie 1850)¹⁹⁾, iar cîteva biblioteci distruse în timpul ocupației nu-și pot relua activitatea decît mai tîrziu²⁰⁾. Celelalte biblioteci orășenești trec la reinventarierea fon-

¹⁸⁾ Anul 1848 în Principatele Romîne, vol. 5, Buc., 1904, p. 334, dec. 2571

¹⁹⁾ V. A. Urechia Op. cit., vol. III/23. Școlile din Cerneți, Jii, Țirgoviște, Slatina și Brăila se deschid în luna februarie 1851, iar Școala din Caracal la 24 mai 1851.

²⁰⁾ Anuarul General al Instrucțiunii Publice pe 1863—1864, în 1863 nu se mai păstrau din vechea bibliotecă a orașului Giurgiu decît 4 titluri (Studentul, Rudiment Agricol, Gil Blas și Ahereza). Aceiași situație a avut-o și biblioteca din Slatina. (Poroban G. Istoricul orașului Slatina, Slatina, 1907, p. 189).

dului descompletat, continuînd totuși să împrumute „cărțile bibliotecii celor ce voiau să le cerceteze”²¹⁾.

Acum își începe activitatea biblioteca din Focșani²²⁾, iar la Turnu-Măgurele și Turnu-Severin, în urma strămutării școlilor județene de la Roșiorii de Vede la Cerneți²³⁾, se înființează, cu sprijinul Eforiei, două biblioteci noi avînd un pronunțat caracter școlar.

Fondul de publicații înregistrează o creștere mult mai lentă decît în perioada anterioară, cu toate că producția de tipar era în plin avînt. Magistraturile și mai tîrziu primăriile, nu mai includ decît uneori în buget sume pentru cumpărarea de cărți²⁴⁾.

Treptat, datorită creșterii populației școlare și a numărului de școli, bibliotecile orășenești își restrîng sfera de activitate la sprijinirea procesului de învățămînt.

Astfel se încheie prima etapă din istoria bibliotecilor publice orășenești. Ele vor fi reorganizate după principii moderne în 1864, prin Regulamentul pentru bibliotecile publice redactat de N. Crețulescu.

În sfîrșit trebuie subliniat faptul că, bibliotecile publice orășenești au fost organizate și conduse de intelectuali cu mare prestigiu, ca: Petru Poenaru, Ioan Penescu, Ioan Gherasim Gorjanul, Grigore Constantinescu, M. Nenovicescu ș. a.

Desigur că prin rîndurile de față nu considerăm că am epuizat problema. Cercetarea materialului arhivistic existent în Arhivele orașelor unde au funcționat primele biblioteci orășenești, ar aduce fără îndoială, noi și interesante date privind acest capitol al istoriei noastre culturale.

²¹⁾ Samarian Pompei Op. cit., p. 131.

²²⁾ Anuar Gener. al Instr. p. 39.

²³⁾ V. A. Urechia — Op. cit. vol. 3 p. 23.

²⁴⁾ Aproape după 7 ani de la redeschiderea școlilor în 1857 „se adaugă bugetului școlii (din Ploești) 1.000 lei anual pentru cumpărarea de cărți necesare bibliotecii. Sevastos M., *Monografia orașului Ploești*, Buc., (1937), p. 709.

materiale de specialitate

Femeia în literatură. Indrumări metodice pentru organizarea unor manifestări culturale artistice. (Cu un) cuvînt înainte. Buc., f, e. 1959, 112 p. (Consiliul național al femeilor din R.P.R. și Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R.).

Apărută în cinstea zilei de 8 martie, lucrarea de față înmănunchează o serie de îndrumări metodice pentru organizarea unor variate manifestări de masă în biblioteci, menite să răspîndească cît mai larg cartea în rîndul femeilor de la orașe și sate.

Primele pagini ale lucrării redau scurte biografii ale cunoscutelor militante pentru pace și progres social Eugenie Cotton, Dolores Ibarruri, Nina Popova, Sun Cin Lin, Andreea Andreen și Monica Felton. Acest capitol putea fi îmbogățit însă și cu portretele altor femei care s-au distins prin întreaga lor viață dedicată cauzei clasei muncitoare ca de pildă N. K. Krupskaja, Clara Zetkin, Roza Luxemburg ș. a

În continuare bibliotecarii găsesc întregul material pentru organizarea unor seri literare pe temele: **Viața femeilor în operele scriitorilor noștri — ieri și azi și Din lupta femeilor, Pagini de literatură.** Sînt binevenite în cuvîntul introductiv sugestiile făcute și care sînt menite să facă cît mai atrăgătoare seriile literare. Se recomandă astfel ca bibliotecarii să folosească pentru partea artistică cititori artistici, membrii ai echipelor de teatru și ai cercurilor dramatice din casele de cultură, scîmbe culturale, cluburi și colțuri roșii. Credem însă că textul rezervat prezentatorului este mult prea sărac, accentul fiind pus mai mult pe partea artistică. Nu trebuie uitat că în organizarea unei seri literare prezentatorului îi revine sarcina de a înfățișa cît mai sugestiv tema încredințată, analizînd în cîteva cuvinte și textul ce urmează a fi citit.

Paginile următoare sînt consacrate îndrumărilor metodice pentru organizarea concursurilor literare. Se indică întrebările și bibliografia necesară pentru 5 concursuri literare din care unul este destinat organizării unei lecturi ghicitoare pe tema **Din cărțile noastre.** Lucrarea înfățișează apoi schema de organizare și bibliografia pentru o expoziție de cărți precum și 4 planuri de lectură pentru cercurile de citit și care servesc în acelaș timp și ca un ghid prețios pentru îndrumarea lecturii individuale a cititorilor. Lucrarea se încheie prin enumerarea răspunsurilor la întrebările concursurilor recomandate a fi organizate.

Deși apărute în cinstea Zilei internaționale a femeii, îndrumările metodice cuprinse în lucrarea de față pot fi folosite cu eficacitate de către bibliotecari în munca lor de zi de zi pentru creșterea numărului de cititori-femei. Trebuie însă ca lucrătorii bibliotecilor să se străduiască să asigure un conținut cît mai bogat acțiunilor pe care le vor introduce în practică prin respectarea recomandărilor făcute la fiecare capitol.

Der alphabetische Katalog in allgemeinbildenden Bibliotheken (Catalogul alfabetic în bibliotecile de masă) Anweisungen, 3, veränderte Auflage Teil I: Regeln, Teil II Beispielsammlung (Partea I: Reguli, Partea II-a: culegere de exemple) Veb Verlag für Buch und Bibliothekswesen, Leipzig, 1958, Partea I, 48 p., partea II-a 96 p.

Sarcinile trasate bibliotecilor din R. D. G. în transformarea și dezvoltarea societății, în special la îndeplinirea cincinalului și a dispozițiilor în domeniul culturii, au schimbat în mod hotărîtor munca bibliotecară. Aceasta devine din ce în ce mai mult de masă. Sarcinile principale ale muncii bibliotecare sînt astăzi: lărgirea rețelei de biblioteci și atragerea de noi cititori către literatura nouă progresistă, precum și a clasicilor, mărirea și îmbunătățirea împrumutului de cărți, organizarea de consfătuiri și lecturi în colectiv pentru cititori, cit și colaborarea strînsă cu organizațiile de masă.

Și în funcționarea bibliotecilor este necesar să se dezvolte metode, care garantează executarea acestor munci. În acest scop numeroasele munci tehnice de bibliotecă trebuie transformate și simplificate în așa fel ca bibliotecarul să nu fie îngreunat și puterea sa de muncă să fie liberă pentru sarcinile principale. Aceasta a dus la unificarea statisticei în biblioteci. Foarte importantă a fost în acest scop reeditarea instrucțiunilor cu privire la catalogarea alfabetică în bibliotecile publice de masă.

Pînă acum titlurile se scriau după Instrucțiunile pentru catalogul alfabetic al bibliotecilor de masă, apărute în revista „Der Volksbibliothekar“ (1946—47). Experiența a făcut necesară reeditarea. S-au făcut sugestii și propuneri de îmbunătățire și în primăvara anului 1950 primul proiect a fost gata. Manuscrisul a fost supus diverselor biblioteci spre reexaminare. Redactarea definitivă s-a făcut pe baza sugestiilor făcute și a experienței dobîndite. S-a introdus sistemul paragrafelor care permite o prezentare strînsă a cărților cu același sens. Alt avantaj este că paragrafele care se ocupă cu selecțiunile și fixarea cuvintelor de ordine sînt menționate la începutul instrucțiunilor. Prin aceasta se evită greșeli cari se manifestă cel mai mult în aranjarea catalogului alfabetic. Regulile însăși au fost simplificate: greșelile instrucțiunilor anterioare au fost înlăturate; multe lucruri preluate din „instrucțiunile prusiene“ și găsite inutile au fost eliminate. În schimb au fost introduse altele, ca de pildă, îndrumarea exactă la întocmirea fișei generale.

Principiul fundamental la prelucrare a fost exantinare continuă dacă catalogul alfabetic va fi în stare să cuprindă notița bibliografică, fără să se scape însă din vedere, că este vorba de un catalog pentru biblioteci, în care sînt deserviți cititorii și nu de un catalog pentru arhive. De asemenea, nu s-a uitat faptul că, în viitor, catalogarea se va face mai cu seamă nu de bibliotecarul principal, ci de un membru din colectiv.

Volumul al II-lea al lucrării cuprinde o culegere de 76 de exemple aparținînd regulilor, ca material explicativ. Exemplele sînt alese în așa fel, încît pot fi comparate în foarte multe biblioteci cu cărțile corespunzătoare. În genere, aranjarea exemplilor ține seama de aranjarea paragrafelor, deși fiecare exemplu ilustrează mai multe paragrafe.

Utilizarea mașinei de scris la completarea fișelor de catalog, care s-a impus astăzi peste tot, este recomandată în instrucțiuni, scrisul de mîna rămînînd numai pentru unele domenii restrînse.

Se recomandă, ca cele 4 feluri de fișe de catalog să se întocmească în 4 culori diferite. Exemplele arătate pentru instrucțiunile facultative au menirea să ilustreze aceste instrucțiuni, rămînînd la aprecierea fiecărui bibliotecar în parte, dacă este necesar să le aplice sau nu. Exemplele au fost alese după notița bibliografică, fără să se țină seama de conținutul cărții.

În afara exemplilor de fișe, partea a II-a mai cuprinde: a) exemple pentru indicarea locului apariției și a editurii; b) pseudonime și numele adevărate; c) lista celor mai importante prenume (numele mic al autorului după ortografia oficială); d) exemple pentru ordinea fișelor și e) ordinea lucrărilor autorului.

VĂ RECOMANDĂM

GALAN, V. EM.: De la potop încoace. București, Editura tineretului, Buc., 1959, 262 p., 4,70 lei.

Volumul de schițe și nuvele **De la potop încoace**, recent apărut în Editura tineretului, se înscrie ca o nouă și valoroasă contribuție a scriitorului V. Em. Galan la afirmarea realismului socialist în literatura noastră.

Cartea cuprinde un număr de șase schițe și nuvele, dar cea care predomină întregul volum este nuvela **La Răzeși**, impresionantă prin dramatismul, forța și marea ei densitate. Iosub Prisăcaru, figura centrală din nuvela **La Răzeși** ca și Ion Dohotaru din aceeași nuvelă, sînt oameni de acțiune, capabili la un moment dat să desfășoare pe crezute rezerve de energie, cu o voință neabătută, o putere de rezistență la dîji, cultați care-i smulge din limba obișnuitului. Spiritul de partid al scriitorului stă în capacitatea sa de a distinge în acest bloc de energie, care pare a strînge laolaltă pe eroii săi, trăsăturile de clasă care despart pe argat de stăpîn, restituind fiecăruia adevărata sa identitate morală. Argatul Ion Dohotaru a devenit tractorist, brigadier și membru de partid, dar viața și truda lui pînă aici n-a fost de loc ușoară.

Volumul mai cuprinde **Alegeri**, **Marin**, ...ca scaiul și **Potop**, interesante prin varietatea temelor pe care autorul le atacă, dar care nu egaleză în măiestrie impresionanta nuvelă **La Răzeși**.

GHILIA, ALECU IVAN: **Cintece de drumeție**. Buc., ESPLA, 1958, 159 p., lei 2,60.

Prozator cu talent, autor al apreciatului roman despre colectivizare **Cuscii**, scriitorul A. I. Ghilia a publicat nu de mult un nou volum **Cintece de drumeție**, care cuprinde o serie de reportaje, adevărate poeme în proză, despre viața nouă din patria noastră, superioritatea morală a

omului nou și biruința acestuia asupra forțelor naturii.

Cunoscător al realității noastre noi, scriitorul știe să deosebească amănuntul esențial, semnificativ, capabil să reliefeze în primul rînd noul din viața noastră de astăzi. Pe **Șantierul luminii** de la Bicaz, scriitorul a sesizat ritmul vertiginos, cu care oamenii muncesc pentru înălțarea acestei mărețe construcții menite să ridice nivelul de viață al poporului. În **Reportaj dobrogean**, A. I. Ghilia a simțit pulsația vieții noi, de bucurie și bunăstare care domnește în prima regiune colectivizată în întregime din țară, pornind de la elemente concrete, caracteristice, care vorbesc de la sine. Străbătute de un fierbinte sentiment patriotic, reportajele scriitorului descriu cum țara noastră înflorește și se îmbogățește sub lumina vieții noi. În **Cîntarea Moldovei** de pildă, scriitorul conturează un tablou viu, cuprinzător, al prefacerilor din această parte a țării noastre.

În general, deși suferă prin acordarea unei atenții prea mari descrierii naturii în detrimentul zugrăvirii mai adinci a vieții oamenilor, reportajele lui A. I. Ghilia sînt interesante și valoroase, scrise cu mult simț artistic.

VEREISKAIA, E.: **În anii aceia**. Povestiri despre evenimentele revoluționare din anii 1905—1917. Buc, Editura tineretului, 1959, 252 p. lei 6,15

Eroii povestirilor lui E. Vereiskaia, și ale căror acțiuni se petrec între anii 1905—1917, sînt copii aflați pentru prima dată în situația de a gîndi și desluși rînduile lumii înconjurătoare. Viața îi învață să aleagă calea dreaptă a luptei pentru eliberarea poporului și slujirea cu devotament a acestei cauze face ca ei să devină adevărați eroi.

Un asemenea erou este Vlaska din prima povestire **Crimă împotriva statului**, care își ajută unchiul, muncitor comunist să scape de urmărirea jandarmului țarist. Eroi sînt și Mișka cu surioara lui Valea din povestirea **Lanterna**, care pun în aplicare un plan ingenios pentru demascarea spionului și salvarea organizației revoluționare amenințată să cadă pe mîna poliției. Aceștia li se alătură și Tania, revoluționara din povestirea cu acelaș nume, care la o percheziție în casa părinților săi, activiști ilegaliști, are prezența de spirit să ascundă materialul conspirativ, îndepărtînd astfel primejdia ce-i amenința pe ai săi.

Volumul cuprinde și povestirea **O zi memorabilă**, care ne înfățișează chipul micului Serioja, participant la „Duminica sîngeroasă“, care înțelege că fericirea se cucerește prin luptă neînduplecată așa cum află de la un student revoluționar, precum și **O noapte de neuitat** în care scriitoarea istorisește cucerirea Palatului de iarnă de către detașamentele revoluționare. Cu mult talent, aidoma celorlalte povestiri cuprinse în culegere, este scrisă și povestirea **Camerista Mașa**. Înțelegînd justitea și frumusețea cauzei revoluționare, micul Vania, eroul acestei povestiri, părăsește casa unchiului său, fabricant exploatare, pentru a-și căuta în viață un drum de muncă cinstită, refuzînd huzurul și traiul din profit.

Prin conținutul lor, povestirile lui E. Vereiskaia aduc o contribuție însemnată la educarea cititorilor tineri în spiritul dragostei față de cauza clasei muncitoare.

MARIAN, P. : Cointeresarea materială, puternic stimulent în creșterea productivității muncii. București, 1958, Editura Politică, 48 p., 1,25 lei.

Broșura **Cointeresarea materială, puternic stimulent în creșterea productivității muncii** este alcătuită din două reportaje, care arată felul cum activează ca stimulent în producție, la două dintre marile întreprinderi ale

țării — uzina de tractoare „Ernst Thälmann“ din Orașul Stalin și fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej“ din București — sistemul de salarizare, sistemul premial și fondul întreprinderii.

Măsurile preconizate de partid, în vederea experimentării sistemului de salarizare îmbunătățit, au dus la rezultate pozitive în ansamblul economiei naționale. O dată cu îmbunătățirea indicilor de plan, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, a sporit în toate ramurile industriei și cîștigul mediu al muncitorului. Autorul arată, de pildă, că la sfîrșitul primului semestru al anului 1958, productivitatea muncii la uzinele „Ernst Thälmann“ a crescut cu 16% față de semestrul I 1957, iar cîștigul mediu al muncitorilor cu 9%. Muncitori fruntași de felul frezorului Alila Boroș sau a ajustorului Niculae Rusu — și ca aceștia sînt sute și mii — au reușit să-și sporească substanțial cîștigurile. Astfel, cei doi muncitori au realizat, după aplicarea sistemului de salarizare îmbunătățit, cîștiguri de aproximativ 1700 lei lunar, față de 1200 lei cît realizaseră mai înainte.

La fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej“, una dintre cele mai mari din țară, s-a realizat ca fond al întreprinderii pe anul 1957 suma de 3.145.964 lei. Acești bani, la care se adaugă și 862.000 lei primiți ca premiu cu prilejul cîștigării drapelului de fruntaș pe ramură, întreprinderea i-a destinat pentru construirea de noi blocuri muncitorești, utilarea policlinicii și staționarelor fabricii, care se pot compara astăzi cu cele mai bine utilizate instituții sanitare din capitală, înzestrarea cantinei cu mobilier și veselă nouă, ajutoare acordate în valoare de 145.600 lei, premii de 638.000 lei etc.

Sprijinindu-se pe fapte și date concrete, autorul reușește să ne arate cum contribuie oamenii muncii din cele mai mari întreprinderi ale patriei la realizarea tuturor indicilor de plan și totodată în mod nemijlocit la înflorirea vieții poporului muncitor și deci a lor înșiși.